

Suolahden Urho 100 v.

Keskisuomalainen seitsemän lajin yleisseura Suolahden Urho järjesti 26.9.2008 seuran 100 v. juhlat.

Juhlan kunniaksi julkistettiin 334 sivuinen historiakirja. Komea ja kovakantinen!

Takavuosina Urhon toiminnan kirkkain ”kruunu” on ollut menestynyt painitoiminta! Tämä selviää nykypäivän toimijoille erittäin hyvin Kari Perälän kirjoittamasta seuran historiateoksessa.

100 v. Urhon kirjan voi tilata:

kari.kiiskinen@valtra.com

kari.perala@kotiportti.fi tai tekstiviestillä 050 3625081 (Kari Perälä)

Kirjan hinta:

- 40 euroa / kpl + mahdolliset postikulut
-

Tässä ote Urhon 100 v. juhlakirjasta: painitoiminta 1945 - 2008:

”PAINIMME PORSKUTTELEE KRUUNU PÄÄSSÄ”

Nousu TUL:n parhaaksi painiseuraksi

Paini oli Urhon valtalaji jo 1920-luvulla. Oli oma painihuone ja sauna, innokkaita vetäjiä ja innokkaita painijalupauksia. Vielä sodan jatkuessa 1944 nuoret alkoivat toimia. Marssittiin painituvalle ja alettiin harjoitella Emil Kumpusen ohjauksessa. Piirin kilpailuihin osallistui 20 urholaista. Urho järjesti kansalliset poikapainikilpailut 9.- 10.7.1944. Ne lienevät olleet ensimmäiset koko Suomessa. Martti Säisä ja Teodor Siiriäinen, nuorten valmentajat, toimivat tarmokkaasti kisojen aikaansaamiseksi. Ne onnistuivat erinomaisesti. Syksyllä 1944 järjestettiin kansainväliset painit Suolahdessa. Mukana olivat ruotsalaiset Åke Johansson ja Oskar Nilsson.

Talvella 1945 piirikunnallisissa poikapaineissa oli tunnelmaa (TUL-lehti 12.2.1945): ”98 poikapaineissa Suolahdessa. Suolahden Urho järjesti toissa sunnuntaina pk-poikapainit, joissa

oli mukana vallan 98 oskaria. Otteluja käytiin 158 ja yleisöä oli täysi sali.” Vaikka Lapin sotaa vielä käytiin, rauhan töihin palattiin nopeasti. Seuraottelut aloitettiin jälleen Huiman kanssa. Maaliskuussa käydyin kamppailun Urho voitti pistein 24 -17. Piirin painimestaruuskilpailut Suolahdessa oli 34 osanottajaa. Saarijärven Ponnen paineissa oli osanottajia 64 ja otteluja käytiin 109 (TUL-lehti 6.3.1945). Olavi Viljakainen Urhosta voitti 56 kg:n sarjan, jossa osanottajia oli 19. Sekä Suolahdessa että Äänekoskella järjestettiin isot painikisat. Äänekosken paineissa oli tunnelmaa: ”40 MIESTÄ MATOLLA JA LAPPU LUUKULLA ÄÄNEKOSKELLA. Yleisömenestys oli täydellinen, sillä liput loppuivat kumpanakin päivänä kesken.” (TUL-lehti 17.4.1945).

Suolahti oli huomattu hyvänä kilpailujen järjestäjänä. Vuoden 1949 kreikkalais-roomalaisen painimuodon SM-kisojen yksi osa oli annettu Urhon järjestettäväksi. Urhon ohella SM-mitaleista painittiin Helsingissä ja Lapualla. Yleisissä sarjoissa mestaruuden menivät TUL:lle 5-3. Urhon miehistä Ivar Wacklin otti hopean ja ”alokassarjassa” Einari Kella hopean 52 kg:n sarjassa. Jalmari Viik paini myös erinomaisesti: neljäs sija 73 kg:n sarjassa. Reposaaressa Kunnon Kelpo Gröndahl voitti loppuottelussa Ivar Wacklinin tuomariäänin 3 – 0. Gröndahl osasi painia Wacklinia vastaan; Kelpoa Ivar ei liene koskaan voittanut.

TUL:n seurojen välillä 1949 kilpailtiin painimatosta. Matto oli saatu lahjoituksena. Maton saisi seura, jolla olisi eniten osanottajia piirinmestaruuskilpailuissa. Urho marssitti matolle peräti 31 miestä. Urho voitti kisan ja sai maton omakseen. Taloudellinen voitto oli suuri. Vanha matto annettiin Kalliolahden alaosastolle.

Ivar Wacklin

Ivar Wacklinista kehittyi huippupainija. Hän oli kansallisella huipulla lähes 20 vuotta. Ensimmäisen Suomen mestaruutensa hän sai 1947 junioreissa, viimeisen SM-mitalinsa 1964. Ivar Wacklin valittiin 1949 NL:ssa vierailevaan painijoukkueeseen, se oli ensimmäisenä länsimaisena urheilujoukkue Neuvostoliitossa sodan jälkeen (TUL-lehti 11.10.1949): ”Kuin salama kirkkaalta taivaalta tuli NL:n maaottelutarjous. Värikkäillä postimerkeillä varustettu kirje tuli Moskovasta SNS-seuralle ja edelleen painikomitealle. Tämä tapahtui torstai-iltana. Perjantaina puoliltapäivin painikomitea löi lukkoon kaksoiskahdeksikkomme plus kuusi erilaista pomomiestä. Joukkueen johtajana toimi Viktor Smeds.”

Wacklin tunnettiin voimakkaana ja rehtinä painijana. Hän valloitti yleisön olemuksellaan jo nuorena (TUL-lehti 18.3.1949): ”PAINIMAATOTTELU SUOMI – NORJA 27 – 5. Suolahden Urhon ja TUL:n poika Ivar Wacklin oli kansan lemmikki 19. ikävuodellaan ja rohkealla painillaan. Voitti viimeisessä ottelussaan Trygve Andersenin 3-0 roikottaen tätä lonkkaheitolla ja nostoillaan 15 minuutin ajan. Knut Andersenin Wacklin kukisti ajassa 4.41.

Urho sai SM-painien toisen osan isännyyden 1952. Väinö Hakkarainen otti Suomen mestaruuden mieslukuisessa ja kovatasoisessa 67 kg:n sarjassa. Viljo Laulainen paini hienosti: neljäs sija. Olympiavuosi oli muutenkin vilkas ja menestyksenkäs. Sekä Väinö että hänen veljensä Onni Hakkarainen voittivat TUL:n vapaapainimestaruuden. Väinö Hakkarainen, Pentti Hämäläinen ja Ivar Wacklin osallistuivat olympiakarsintoihin. Väinö oli parhaanamme toinen.

Painin seuraottelut Huimaa vastaan olivat tasaisia ja jännittäviä. Vuoden 1952 ottelu päättyi pistein 16–15 Huiman eduksi. Seuraavina vuosina Urho todella keskittyi näihin otteluihin, mm. 1954 voitto tuli Suolahteen pistein 24–8. Saatiin myös omaksi ns. Vornan malja. Yleensä matsit olivat tiukkoja: usein sekä yleisö että tuomarit hiiltyivät. Kerran Wacklinin ja Otto Tikanderin ottelu aiheutti erimielisyyksiä. Tikander onnistui heitossaan. Huiman tuomarit näkivät Ivarin menneen selälleen, suolahtelaiset olivat eri mieltä. Matolla syntyi sählinkiä tuomarien kiistellessä, täpötäydessä salissa nyrkkejä heristeltiin uhkaavasti. Lopulta ratkaisu saatiin aikaan.

Suomen Painiliiton ja TUL:n välit alkoivat kiristyä 1950-luvun alkupuolella. Sodan jälkeen oli painittu tasavertaisesti. TUL oli vahvistunut niin, että 1950 TUL oli jo mestaruuksien määrässä selvästi parempi.

Wacklinin paras vuosi oli 1953. SM-kisoissa hän voitti vapaapainin että klassisen painimuodon 79 kg:n sarjassa. Voikkaalla Ivar Wacklin otti klassisen painimuodon mestaruuden 79 kg:n sarjassa. Tätä pidettiin melkoisena yllätyksenä. TUL-lehti kirjoitti, että ”keskisarjassa odotettiin Rauhalan vievän voiton, mutta kilpailut osoittivat toista. Suolahden poika tekikin siksi hyvää työtä, että hänen voitto oli ansaittu. Wacklin oli parempi kautta linja.” Urhon vahvaa panosta lisäsi Valio Hytösen sijoittuminen neljänneksi. Wacklinin voitto oli kovan työn takana, siihen tarvittiin kuusi ottelua. Wacklin saavutti neljä selkävoittoa ja kaksi pistevoittoa. Wacklinin voitto Rauhalasta oli yllätys, olihan Rauhala olympiakisojen hopeamitalista. Edessä olivat Napolin MM-kisat ja valinnat eivät suinkaan olleet selviä. TUL-lehti tunnelmoi tilannetta: ”Otetaanpa pojat lakki päästä. Ivar Wacklin – Suolahden painikämpän kasvatti- voitti hopeapoika Kalervo Rauhalan ja saman tien mestaruuden. Kukapa tuon olisi uskonut? Iivaripa uskoi ja veti moisella voitollaan huulesta koko Suomen kansaa. Näin henkiseltä kannalta Ivar Wacklinin voitto Rauhalasta oli painien suurin uroteko.” Muutenkin TUL:n painijat menestyivät hyvin: ”Taas kuin ennen painiss’ Tullin voima jylläs, pojat liitollensa viisi mestaruutta jylläs”, iloittiin TUL-lehdessä.

Wacklinin tie mestariksi

- Jussaro sv. 1.56
- Kivikko sv. 2.49
- Hytönen sv. 11.24
- Luoma pv 3-0 15.00
- Pukkinen sv. 7.14
- Rauhala pv. 2-1 15.00

SM-painien jälkeen piti valita edustajat Italian Napolissa järjestettäviin MM-paineihin. Valinnoista tuli vaikeita ja Suomen Painiliiton ja TUL:n välit tulehtuivat. Alustavasti oli sovittu, että mestarit valitaan Napolin kisoihin. Mutta näin ei käynyt. Painiliitto vaati, että vielä pitäisi järjestää karsinnat ainakin 57 kg:n ja 79 kg:n sarjassa. TUL-lehti otti asiaan kärkevästi kantaa: ”Itse asiassa kannanotto ei ole yllätys. Sanoimme näet heti mestaruuskilpailujen jälkeen, kun saimme tiedoksi, että Vacklinin Iivari oli pistevoittanut Kalervo Rauhalan ja vienyt mestaruuden, että nyt tuli Painiliitolle kiire. Ja kun muuta keinoa ei löytynyt, täytyi hyökätä TUL:n tuomareiden kimppuun. Ja jollei tuokaan temppe ottaisi onnistuakseen, oli pakko selittää Rauhalan olleen sairas mestaruuskilpailuissa.”

TUL:n ja Painiliiton kesken käytiin useita kiivaita kokouksia, mutta yhteisymmärrystä ei saavutettu. Näin raportoi TUL-lehti asioiden kulusta 20.3.1953: maanantai-iltaisessa kokouksessa, jossa ’painittiin jo kolmannen kerran’ edustuksemme nimeämisestä MM-kilpailuihin Italian Napolissa. TUL:n edustajat pitivät kiinni aiemmasta ehdotuksesta: mestarit Napoliin. SPL:n Jussi Kinnunen ja kumpp. vaativat, kuten jo aiemmin on kerrottu, karsintaa Rantalan Manun (TUL) ja Tauno Jaskarin (SPL) sekä Vacklinin Ivarin (TUL) ja Rauhalan Kalervon kesken. Kun asiassa ei päästy yksimielisyyteen, lyötiin lukkoon edustus muiden sarjojen kohdalla: mestarit matkaan... Kun asiassa oli äänestetty 3-3 tuloksin, Esko Kossila otti ja nousi ilmoittaen, että ellei SPL:n ehdotukseen karsinnoista näissä kahdessa sarjassa suostuta, vetäytyy Painiliitto sivuun koko leikistä.”

Loppujen lopuksi Wacklin jäi rannalle Napolin koneesta. Kalervo Rauhala valittiin Napoliin ja hyvin hän painikin: pronssimitali. Syksyllä Wacklin kuitenkin pääsi maaotteluun Turkia vastaan. Hän kukisti selvästi silloisen 79 kg:n sarjan maailmanmestarin Haydar Zaferin puhtaasti 3-0 klassisessa painimuodossa. Zafer oli vuoden 1951 vapaapainin maailmanmestari Helsingissä pidetyissä kisoissa.

Maaotteluedustuksia hänellä on kahdeksan v. 1949–1964. TUL:ssa Wacklin oli suvereeni 1960-luvun puoliväliin saakka. Tämä kertoo hänen voittamansa 24 TUL:n mestaruutta 1951–1967. Liittojuhlapaineissa Ivar teki ”hattutempun”, voitti sarjansa 1954, 1959 ja 1963.

Wacklin Toivo Iivari (Ivar)

s. 13.6.1929 Äänekoski
koulutus: kansakoulu, palopäällystö ja VSS-päällikkökoulutus
ammatti: autonkuljettaja, palopäällikkö ja apulaispalopäällikkö
äiti: Josefina s. 1887 kotiäiti
isä: Ivar s.1891 sahatyömies
puoliso: Sylvi s. 1930 pesula-apulainen
lapset: Heikki s. -58 ja Pekka s. -62

TUL:n painiseurat

Suolahden Urho 1944-1988

Muut seurat ja lajit

Suolahden Urho 1945-1970 jalkapallo

Urheilun menestykset

Suomen mestaruuskilpailut v. 1947 juniorit sarja 87 kg 1. sija

Suomen mestaruuskilpailut v. 1949 yleinen kr.room.paini sarja 87 kg 2. sija

Suomen mestaruuskilpailut v. 1950 yleinen kr.room.paini sarja 79 kg 2. sija

Suomen mestaruuskilpailut v. 1951 yleinen kr.room.paini sarja 79 kg 2. sija

Suomen mestaruuskilpailut v. 1952 yleinen kr.room.paini sarja 79 kg 2. sija

Suomen mestaruuskilpailut v. 1953 yleinen kr.room.paini sarja 79 kg 1.sija sekä vapaapaini sarja 87 kg 1. sija

Suomen mestaruuskilpailut v. 1954 yleinen kr.room.paini sarja 87 kg 2. sija

Suomen mestaruuskilpailut v. 1962 yleinen kr.room.paini sarja 97 kg 3. sija

Suomen mestaruuskilpailut v. 1963 yleinen kr.room.paini sarja 97 kg 3. sija

Suomen mestaruuskilpailut v. 1964 yleinen kr.room.paini sarja 97 kg 2. sija

Maaotteluita 8 kpl

IV TUL:n liittojuhlakilpailut v. 1954 sarja 87 kg 1. sija

V TUL:n liittojuhlakilpailut v. 1959 sarja 87 kg 1. sija

VI TUL:n liittojuhlakilpailut v. 1963 sarja 97 kg 1. sija

VII TUL:n liittojuhlakilpailut v. 1969 sarja 100 kg 3. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1948 yleinen kr.room.paini sarja 87 kg 3. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1949 yleinen kr.room.paini sarja 87 kg 2. sija sekä vapaapaini sarja 87 kg 2. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1950 yleinen vapaapaini sarja 79 kg 2. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1951 yleinen kr.room.paini sarja 79 kg 1. sija sekä vapaapaini sarja 87 kg 3. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1952 yleinen kr.room.paini sarja 79 kg 1. sija sekä vapaapaini sarja 79 kg 1. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1953 yleinen kr.room.paini sarja 79 kg 1. sija sekä vapaapaini sarja 87 kg 3. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1954 yleinen kr.room.paini sarja 87 kg 1. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1955 yleinen kr.room.paini sarja 87 kg 1. sija sekä vapaapaini sarja 87 kg 2. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1956 yleinen kr.room.paini sarja 87 kg 2. sija sekä vapaapaini sarja yli 87 kg 1. sija

sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1957 yleinen vapaapaini sarja 87 kg 2. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1958 yleinen kr.room.paini sarja 87 kg 1. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1959 yleinen kr.room.paini sarja 87 kg 1. sija sekä vapaapaini sarja 87 kg 1. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1960 yleinen kr.room.paini sarja 87 kg 1. sija sekä vapaapaini sarja yli 87 kg 1. sija

sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1961 yleinen kr.room.paini sarja 87 kg 1. sija sekä vapaapaini sarja 97 kg 1. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1962 yleinen kr.room.paini sarja 97 kg 1. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1963 yleinen kr.room.paini sarja 97 kg 1. sija sekä vapaapaini sarja 97 kg 1. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1964 yleinen kr.room.paini sarja 97 kg 1. sija sekä vapaapaini sarja yli 97 kg 1. sija

sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1965 yleinen kr.room.paini sarja 97 kg 1. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1966 yleinen kr.room.paini sarja 97 kg 1. sija sekä vapaapaini sarja yli 97 kg 1. sija

sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1967 yleinen kr.room.paini sarja 97 kg 1. sija sekä vapaapaini sarja yli 97 kg 1. sija

sija

Urheilun luottamustoimet

Suolahden Urho johtokunta 1950-1970

Suolahden Urho painijaoston puheenjohtaja ja sihteeri 1955-1968.

TUL:n Keski-Suomen piiri piiritoimikunnan jäsen 1965 ja 1975

TUL:n Keski-Suomen piiri painijaoston jäsen 1950-1952, 1957-1961 ja 1965

TUL:n Liittoneuvoston jäsen 1963-1975

TUL:n Liittokokousedustaja 1967 ja 1975

Työväen Urheilun eheytykokousedustaja 1978.

Keski-Suomen läänin urheilulautakunnan varapuheenjohtaja 1976-1981.

Muut harrastukset ja luottamustoimet

Suolahden kaupungin valtuuston jäsen 1965-1968.
Suolahden kaupungin hallituksen jäsen 1977-1980
Suolahden kaupungin urheilulautakunnan jäsen 1951-1968
Painituomarina 1950-1975 25 vuotta
Jalkapallotuomarina 1960-1970 10 vuotta
Harrastuksina hänellä ovat metsästys, kalastus ja mökkeily.

Ansiomerkit

TUL:n kultainen ansiomerkki v. 1978
Suomen liikuntakulttuurin ja urheilun ansioristi v. 1986.
TUL Keski-Suomen piirin kultainen ansiomerkki v. 1974.

1950-luku – Urhon painin huippukausi

Keski-Suomessa painiharrastus oli 1950-luvun vaihteessa todella laajaa. Käytiin vilkasta keskustelua, mikä olisi TUL:n paras painipiiri. Keski-Suomen piiri yllätti 1950 (TUL-lehti 24.10.1950): ”Keväällä lähti liikkeelle tieto, että Keski-Suomen painijat astuvat yhtä aikaa matolle kolmen piirin joukkueita vastaan elokuussa. Luulin tiedon siinä vaiheessa olevan pelkkää suunnittelua. Kun sitten aika koitti, asetti piiri kuitenkin joukkueet tuleen ja kukisti kolme liittomme tunnettua painipiiriä 44 painijan voimalla... Todettakoon vielä kerran kuinka laajalla pohjalla piirimme paini tällä kertaa on. Piirimme 77 seurasta 35 omistaa painimaton ja muutamalla seuralla on matto hankkeissa. Kun jokaisen sunnuntaiseudun aikana on piirin alueella vähintään kahdet kansalliset kilpailut ja lisäksi vielä piirikunnalliset tai seuraotteluja, niin vuoden aikana tulee monen miehen hartiat käännettyksi mattoon. Tällä kertaa piirin painijoiden lukumäärä, jotka kilpailevat, lähentelee kolmeasataa. Voidaan puhua painipiiristä.”

Nuorten valmennukseen kiinnitettiin huomiota, lähetettiin Teodor Siiriäinen ohjaajakurssille Pajulahteen. Huippuvalmentajat saapuivat opastamaan painijoitamme. Eino Leino ja Sulo Hostila kävivät useita kertoja. Leino valmensi ”kinttumiehiä” ja Hostila klassisen painimuodon taitajia.

Vuoden 1950 junioreiden klassisen painimuodon SM-kisoissa Urho teki huikean tempun: peräti kolme mestaruutta. Einari Kella voitti 52 kg:n sarjan, ketterä Onni Hakkarainen 57 kg:n sarjan ja väkivahva Ville Laulainen oli paras 87 kg:n sarjassa. Lisäksi Valio Hytönen taisteli hopeamitalin ja Pentti Hytönen pronssimitalin 73 kg:n sarjassa. Tuomisina oli kolme kultamitalia, yksi hopeinen ja yksi pronssinen mitali sekä ns. Rikkilän pokaali, joka annettiin vuodeksi parhaan pistemäärän saavuttaneelle seuralle. TUL-lehti oli revetä riemusta tästä Urhon menestyksestä (TUL-lehti 14.11.1950):

”TUL:LLÄ VALTA JA VOIMA
SUOLAHDEN URHOLLA KUNNIA ERIKSEEN
JUNIORIPAINIJOIDEN SM-KISOISSA”

”Junioreiden SM-paineihin saavat osallistua painijat, jotka eivät ole täyttäneet 24 vuotta, ja jotka eivät ole edustaneet maatansa maaotteluissa, liittonsa liitto-ottelussa tai jotka eivät SM-kilpailuissa sijoittuneet sarjassaan kolmen parhaan joukkoon”.

Painijoita oli kaikkiaan 96. ”Veitsiluodossa 52 kg:n sarjan voitti Urhon Einari Kella, joka sai vain 2 miinusta. Hän otteli erinomaisen tarkasti, mutta samalla päättäväisesti ja joutui tiukoille vain kerran. Sarjassa kolmanneksi tullut Ollikainen antoi hänelle kovan vastuksen ja vain hiuksenhienosti oli Kella parempi 2-1. Toiseksi tullutta Honkalan Oulun Pyrinnöstä Kella päihitti 3-0.

87 kg:n sarja Veitsiluodossa oli vähämiehisin, mutta ottelut olivat riuskoja ja hyviä. Suolahden Urhon Laulainen – monet kansalliset käynyt – vei voiton 1 miinuksella. Sen hän sai toiseksi tullutta Kaakamon Voiman Vähänikkilää vastaan painiessaan saatuaan työvoiton.

Kella joutui painimaan viisi kertaa, ennen kuin voitto selvisi. Hakkaraisella oli vielä vaikeampi työ: kuusi ottelua. Onnin otteluista kolme päättyi ennen täyttä aikaa, kolme viimeistä kestivät täydet 15 minuuttia. Hakkaraisen kokonaispainiaika oli 64.45. Huiman painijat täydensivät Keski-Suomen menestystä: Otto Tikander voitti 79 kg:n sarjan

Riihivuoren lavalla painittiin ahkerasti 1940- ja 1950-luvulla. Lava saatiin VPK:lta sopuhintaan vuokratuksi. Se oli ulkolava, siellä painittiin kesäisin. Matto oli taivasalla lavan vieressä, orkesteri soitti ja halukkaat tanssivat. Kerran kaksipäiväisiin tansseihin myytiin peräti 2100 lippua. Säiden haltija oli suosiollinen, sillä Riihivuoren painien aikana ei liene koskaan satanut. Riihivuoren lava purettiin ja jälkeen painittiin Tiitisellä. Sekin purettiin 1960, ja ulkopainien aika oli ohi. Painipaikat näyttävät olleen korkeilla paikoilla olevia tanssilavoja. Talvisin painittiin työväentalolla. Näyttämö oli hieman ahdas. Myöhemmin on kilpailtu Työväenopistolla, Holvihallilla ja Telakkakadun koululla. Pieniä kisoja on pidetty kaupungin voimailusalilla.

Vuosi 1953 oli Urhon painille hieno vuosi. Ivar Vacklin voitti kaksi Suomen mestaruutta ja Väinö Hakkarainen mestaruuden vapaapainissa. Vuoden 1953 aikana kilpailtiin TUL:n seurojen kesken KK:n lahjoittamasta Nuori painija-kiertopalkinnosta. Kilpailuissa huomioitiin pisteet kaikista mestaruuskilpailuista, myös painipäivinä järjestetyistä piirien pm-kilpailuista. Patsaan sai haltuunsa Urho selvällä piste-erolla seuraavaan.

Lopullinen pistetilanne:

Suolahden Urho 117

Vaasan Toverit 77

Seinäjoen Sisu

Äänekosken Huima

Porin Pyrintö 56

Rauman Työväen Urheilijat 54

Reposaaren Kunto 46

Helsingin Jyry 44
Rovaniemen Lappi 42
Lapuan Työväen Urheilijat 41

Miten ulkopuolinen näki Urhon painin vuonna 1953? Millainen oli Suolahti 1953?
Näin raportoi TUL-lehti 15.12.1953:

”Piirimme äskeinen piirin cup-kilpailu T-lehdistön lahjoittamasta Painijapatsaasta on tämän vuoden osalta saanut ratkaisunsa. Lauantaina Suolahden työväentalossa suoritettu finaalikamppailu Keski-Suomi I:n ja Saimaan piirin kesken päättyi Keski-Suomen voittoon luvuin 6-2. Kun kummankin piirin painikahdeksikot marssivat ottelumaton äärelle, oli Suolahden työväentalo niin täyteen ahdettu kuin suinkin mahdollista. Lippuja myytiin noin 600. Ottelun avaussanat lausui Keski-Suomen piirin vpj. Paavo Merikoski. Tämän jälkeen Suolahden Urhon päämies Hannes Keurulainen esitteli painijat yleisölle sekä kummankin joukkueen johtajat.

Hakkaraisen Onni selätti

Kärpässarjan ottelu Onni Hakkarainen, Keski-Suomi – Aarre Ossi, Saimaa oli lyhyestä virsi kaunis. Miehet aloittivat rivakasti. Kolmannella minuutilla Hakkarainen tempaisi tulisesti kaksoiskäsivarsiheitolla ja Ossi lensi salamana maton pintaan. Aikaa kului 2.44 ja yleisön riemulla ei ollut rajoja.

Iivari filmaattinen

Raskaassa keskisarjassa Keski-Suomen Ivar Vacklin ahdisti Saimaan Rannastoa ankarasti. Tämä tyytyi vain puolustukseen. niinpä neljän minuutin jälkeen Lilja varoitti Rannastoa puskemisesta. Mattopainissa Vacklin teki useita erinomaisia nostoja. Kerrankin hän piti vastustajaansa ilmassa oikein pitkään kuin sanoakseen, ottakaa se kuva, mutta valitettavasti kameramies häkeltyi moisesta tilanteesta, että myöhästyi ainakin 10 sekuntia. Kerran Rannaston pelasti selkähäviöltä Vacklinin juntasta suorittamalla räikeän jalkakampin. Vacklin voitti 3-0.
Hytönen voitti 2-1 Veijo Piiparisen.

Jotain ehkä tietäisin, olinhan siellä minäkin, seuraamassa nimittäin piiriemme välisen painicupin loppuottelua Keski-Suomi – Saimaa, se ottelu oli juuri oikeaan osuneesti sattunut Suolahteen. Onhan juuri Suolahden Urho painiseura, jolle on nostettava hattua. Ei yksinomaan sen vuoksi, että se nyt sai vastaanottaa ”Nuori painija” -veistoksen parhaana pisteseurana mestaruuskilpailujen perusteella, vaan nimenomaan sen tekemän suuren työn painin hyväksi. Ja näkisittepä, hyvät lukijamme, minkälaisissa olosuhteissa Suolahden Urhon painijat harjoittelemaan. Painikämpä pieni kuin koirankoppi, juuri ja juuri siihen mahtuu painimatto, kooltaan 5x5 metriä. Ei senttiäkään jää tilaa maton laidoilta. Ei todellakaan ole vaatimattomampaa harjoituspaikkaa nykypäivän Suomessa.

Niin vain on, että matalasta torpasta usein hyvät pojat maailmalle kasvavat, niin kuin nyt Urhon kovat painijat. Vieläkin ihmeellisemmäksi asian tekee se, että työttömyyden peikko kummittelee Suolahdessa pahemman kerran – ja siitä huolimatta miehet taistelevat niin elämän kovuutta kuin painimainettaan puolustaen – kerrassaan sisukasta työtä. Vasta nyt käydessämme oikein paikan päällä, osaamme antaa arvon nimille Ivar Vacklin, Valio Hytönen, Väinö ja Onni Hakkarainen, Pentti Hämäläinen – nimiä sopisi lisätä pidemmällekin.

Keski-suomen cup-voitto oli myös Suolahden Urhon voitto. Olihan loppuottelijakahdeksikosta puolet juuri Urhon, pienen, mutta suuren painitallin kasvatteja. Unohtaa ei sovi sitä työtä, mitä

Vaajakosken Kuohu ja Äänekosken Huima ovat Keski-Suomen piirissä tehneet niin, että piiri on nyt sillä kunniapaikalla, jolla se on TUL:n piirien painicup-kilpailujen voittaja.

Onni Hakkaraisen selätystempaus jäi mieleen. Tosin Aarre Ossi ei ollut ultraluokan vastustaja, mutta kuitenkin ripeäotteinen poika. Onni ei jäänyt kuuntelemaan, vaan ajatteli: lienee parasta selättää ennen kuin vaara on tarjolla. Onnin voittoheitto oli niin tulisen nopea, ettei mies itsekään tiennyt, millä tempulla kaikki oikein kävi.

Oltiin kuin maaottelussa. suurimpiin jännittelijöihin kuului (kielteisesti yllättäen) keskisarjan Valio Hytönen, jonka voi reilusti sanoa painineen 80 % alle kykyjensä Veijo Piiparisen kanssa. Kyynärpäät kyljissä, pää visusti Piiparisen rintaa vasten, se oli Hytösen nyt esittämä tyyli. Ja vain siksi, että mies otti koko homman kotiyleisönsä edessä aivan turhan tärkeästi. Hytönen oli esityksellään vain varjo siitä Valiosta, joka syksyllä valloitti katsojat Helsingissä kilpaillessaan. No Hytösen, samoin kuin muidenkin kavereiden varovaisuuden ymmärtää, voitto oli saatava vaikka arasti painien.

Entä sitten Suolahden painikansa?

Sekin tarjosi paljon kuultavaa. Huippunäyte omien puolesta huutamisessa oli se, että esittelyssä eräs pikkupoika Hakkaraisen ja Ossin pokatessa yleisöä vaati Hakkaraisen Onnilta: 'Heitä se jo!' Osattiinpa olla asiattomiakin. Mattotuomari Veikko Holmbergille huudettiin asiattomuuksia.

Paljon olisi kertomista, mutta rajansa kaikella. Kiittää sopii Hannes Keurulaista, Suolahden Urhon puheenjohtajaa, samoin lehtemme Uskollista asiamiestä, Siiriäistä, joka vastaanotti meidät asemalla ja ”pulla-autolla” kyyditsi majapaikkaamme. Väinö Renvallin kättä sopi puristaa, onhan mies piirinsä painin pää, siis eräänlainen voittaja hänkin. Pokata sopi myös Urhon entiselle salskealle painijauroolle Kalle Helanderille, poikavuosiemme yhdelle ihanteelle. Oli kunnia saada paiskata kättä tämän veturinkuljettajan kanssa. Kokonaisuutena elämys oli käydä Suolahdessa, elämys nähdä vuoden 1953 painicupin loppuottelu.

TUL-lehdessä oli joulukuun lopulla 1953 lyhyt maininta: ”TUL:n mestarimerkin nro 326 on saanut tunnettu painija Väinö Hakkarainen. Hän on Suomen mestari 1952–1953.” Samassa lehdessä pohdittiin TUL:n parasta painijaa 1953. Lopputulema oli seuraava: ”Sisällyttäen kaikki kilpailut – tulemme loppujen loppuksi siihen tulokseen, että eiköpähän Ivar Vacklin sittenkin aja kiistassa parhaimmalle paikalle vuoden parhaana painijana. Ivarin ansiot vuonna 1953: kaksi Suomen mestaruutta, yksi TUL:n mestaruus, voitot maaotteluissa Ruotsia ja Turkkiä vastaan.”

Hyvän kuvan painiharrastuksen laajuudesta antaa heidän kilpailukalenterinsa. Seuraavassa Urhon aikuisten sarjan painijoiden kilpailut ja leirit 1952 1953.

URHON PAINIJOIDEN KILPAILUT JA LEIRIT VUONNA 1952

Aika	Kilpailujen järjestäjä	Kilpailujen luonne	Urhosta	Painijat	Sarja	Sijoitus
27.–28.1	Karihaaran Tenho	Kansalliset	1	Vilho Laulainen	67 kg	ei sij.
2.-3.2	Keuruun Toverit	Kansalliset	2	Eero Leinonen	63 kg	ei sij.
9.-10.2	Porin Pyrintö	Kansainväliset	1	Väinö Hakkarainen	67 kg	3.
9.-10.2	Viitasaaren Toverit	Piirikunnalliset	7	Onni Hakkarainen	63 kg	1.
				Pentti Hämäläinen	67 kg	1.
				K. Kauto	67 kg	ei sij.
				Arvo Orenius	73 kg	ei sij.
				Eino Liimatainen	73 kg	2.
				Valte Laulainen	73 kg	ei sij.

				Ivar Vacklin	87 kg	1.
23.–24.2	Äänekosken Huima	Kansalliset	8	Onni Hakkarainen Pentti Hämäläinen Aaro Salmi Vilho Laulainen Arvo Orenius Pekka Hänninen Ivar Vacklin Viljo Laulainen	62 kg 67 kg 67 kg 67 kg 73 kg 67 kg 87 kg yli 87 kg	1. 1. ei sij. ei sij. ei sij. ei sij. 3. 3.
5.3.		Maaottelu Ranska-Suomi	1	Väinö Hakkarainen	67 kg	
8.-9.3	Inhan Taimi	Kansalliset	1	Pentti Hämäläinen	67 kg	3.
8.-9.3	Tikkakosken Into	Kansalliset	2	Vilho Laulainen Valte Laulainen	67 kg 73 kg	3. 3.
9.3	Valkeakosken Koskenpojat	Kansainväliset	1	Väinö Hakkarainen	67 kg	2.
30.1–6.2	Pajulahti	Vapaapainin olympia- valmennusleiri	2	Väinö Hakkarainen Ivar Vacklin		
25.2–6.3	Pajulahti	Kreikkalais-roomalaisen painin olympiavalmennusleiri	2	Onni Hakkarainen Ivar Vacklin		
6.4–12.4	Pajulahti	Vapaapainin olympia- valmennusleiri	1	Väinö Hakkarainen		
24.4–4.5	Pajulahti	Kreikkalais-roomalaisen painin olympiavalmennusleiri	1	Pentti Hämäläinen		
5.5–12.5	Pajulahti	Vapaapainin olympia- valmennusleiri	1	Väinö Hakkarainen		
15.–16.3	Suolahden Urho	Vapaapainin SM-kilpailut	5	Onni Hakkarainen Väinö Hakkarainen Pentti Hämäläinen Ville Laulainen Ivar Vacklin	57 g 67 kg 67 kg yli 87 kg yli 87 kg	ei sij. 1. ei sij. ei sij. ei sij.
14.4–15.4	Tel Aviv, Israel	Haopolin liittojuhlat		Ivar Vacklin		
13.–14.4	Suolahden Urho	Kansalliset	15 yht. 53 ulkop oman piirin 16	L. Ruotsalainen P. Kärkkäinen V. Savolainen A. Koljander K. Mönttinen O. Hakkarainen H. Salmi Pentti Hämäläinen P. Hytönen V. Hakkarainen Valto Laulainen Vilho Laulainen E. Liimatainen V. Hytönen Viljo Laulainen	57 kg 57 kg 57 kg 57 kg 57 kg 62 kg 62 kg 67 kg 67 kg 67 kg vp 67 kg vp 67 kg vp 73 kg 79 kg 87 kg	2. ei sij. ei sij. ei sij. ei sij. 1. ei sij. 1. 2. 1. 3. ei sij. 3. 3. 2.
		Kreikkalais-roomalaisen painin olympiakarsinnat	2	Pentti Hämäläinen Ivar Vacklin	67 kg 79 kg	ei sij. ei sij.
		Vapaapainin	2	Väinö Hakkarainen	67 kg	2.

		olympia-karsinnat		Ivar Vacklin	87 kg	ei sij.
1.9–19.9	Pajulahti	Nuorten lupaavien painijoiden leiri vapaapaini	3	Heimo Salmi Valto Laulainen Väinö Hakkarainen		
15.3–16.3	Vaajakosken Kuuhu Vaajakosken Terä	Kreikkalais-roomalaisen painin SM-kisat	3	Väinö Hakkarainen Pentti Hämäläinen Viljo Laulainen	67 kg 67 kg 87 kg	ei sij. ei sij. ei sij.
15.3–16.3	Lapuan Työväen Urheilijat Lapuan Virkiä	Kreikkalais-roomalaisen painin SM-kisat	1	Onni Hakkarainen	57 kg	ei sij.
15.3–16.3	Tiutisen Pyrintö Hallan Visa	Kreikkalais-roomalaisen painin SM-kisat	1	Ivar Vacklin	79 kg	2.
22.3–23.3	Haukiputaan Heitto	Kansalliset	1	Ivar Vacklin	87 kg	1.
24.3–25.3	Koskelankylän Riento	Kansalliset	1	Ivar Vacklin	87 kg	1.
24.3–25.3	Rauman Työväen Urheilijat	Kansalliset	1	Väinö Hakkarainen	67 kg	1.
29.3–30.3	Kemin Into	Kansalliset	2	Veikko Savolainen Heimo Salmi	57 kg 62 kg	ei sij. 3.
29.3–30.3	Saarijärven Ponsi	Kansalliset	1	Pentti Hämäläinen	73 kg	1.
29.3–30.3	Tiutisen Pyrintö	Kansalliset	1	Vilho Laulainen	67 kg	ei sij.
29.3–30.3	Kankaanpään Meno	Kansalliset	1	Valte Laulainen	73 kg	ei sij.
5.4–6.4	Pihlavan Työväen Urheilijat	Kansalliset	2	Pauli Kärkkäinen Onni Hakkarainen	57 kg 62 kg	ei sij. 2.
5.4–6.4	Säynätsalon Riento	Kansalliset	2	Valto Laulainen Viljo Laulainen	67 kg 87 kg	ei sij. 2.
5.4–6.4	Haapamäen Visa	Kansalliset	1	Veikko Savolainen	57 kg	2.
26.4–27.4	Oulun Tarmo	Kansalliset	1	Viljo Laulainen	87 kg	2.
26.4–27.4	Viialan Pyry	Kansalliset	1	Väinö Hakkarainen	67 kg	1.
10.4–11.4	Jyväskylän Lohi	Kansalliset	1	Onni Hakkarainen	62 kg	1.
22.–23.6	Jyväskylän Veikot	Kansalliset	3	Vilho Laulainen Valto Laulainen Viljo Laulainen	67 kg 73 kg 87 kg	3. ei sij. 1.
2.-3.8	Suolahden Urho	Kansainväliset	9	L. Ruotsalainen O. Hakkarainen V. Savolainen P. Hämäläinen Vilho Laulainen V. Hytönen Valto Laulainen E. Liimatainen I. Vacklin	57 kg 62 kg 62 kg 67 kg 67 kg v 73 kg 73 kg 87 kg	ei sij. 1. 2. 1. 2. 2. ei sij. 1.
9.8–10.8	Rauman Työväen Urheilijat	Kansalliset	2	Veikko Savolainen Eino Liimatainen	57 kg 73 kg	ei sij. 2.
20.–21.9	Äänekosken Huima	TUL:n Keski-Suomen vapaapainin pm-kisat	6	Onni Hakkarainen Heimo Salmi Pentti Hämäläinen Valte Laulainen Ivar Vacklin Viljo Laulainen	62 kg 67 kg 73 kg 79 kg 87 kg yli 87 kg	1. 3. 1. 1. 1. 2.
4.10–5.10	Porin Pyrintö	Kansalliset	2	Lauri Ruotsalainen Onni Hakkarainen	57 kg 62 kg	3. 1.
4.10–5.10	Säynätsalon Riento	Kansalliset	4	Pentti Hämäläinen Pentti Hytönen Ivar Vacklin Viljo Laulainen	67 kg 73 kg 87 kg 87 kg	1. 2. 1. 2.
12.–13.10	Joensuun Yritys	Kansalliset	1	Ivar Vacklin	87 kg	1.

18.–19.10	Hyvinkää	TUL:n vapaapainin m-kilpailut	3	Onni Hakkarainen Väinö Hakkarainen Ivar Vacklin	67 kg 67 kg 79 kg	1. 1. 1.
25.–26.10	Lapuan Työväen Urheilijat	Kansalliset	1	Vilho Laulainen	73 kg	3.
23.–24.10	Äänekosken Huima	Kansalliset	7	Veikko Savolainen Onni Hakkarainen Pentti Hämäläinen Eino Liimatainen Valio Hytönen Ivar Vacklin Viljo Laulainen	57 kg 62 kg 67 kg 73 kg 79 kg 87 kg 87 kg	ei sij. 1. 1. ei sij. 2. 1. 2.
5.11	Äänekosken Huima	Seuraottelu Huima-Urho Huima 16 pist. Urho 15 pist.	12	L. Ruotsalainen V. Salmi P. Kärkkäinen O. Hakkarainen K. Mäkinen P. Hytönen V. Hytönen P. Hämäläinen J. Viik I. Vacklin V. Laulainen E. Liimatainen	57 kg 57 kg 62 kg 62 kg 67 kg 67 kg 73 kg 73 kg 79 kg 79 kg yli 79 kg yli 79 kg	
8.11–9.11	Vaajakosken Kuohu	Kansalliset	2	Valio Hytönen Ivar Vacklin	79 kg 87 kg	1. 1.
8.11–9.11	Killinkosken Myrsky	Kansalliset	1	Viljo Laulainen	87 kg	1.
14.–15.11	Säynätsalon Riento	TUL:n kr-roomalaisen painin m-kilpailut	1	V. Hytönen	73 kg	5.
14.–15.11	Pietarsaaren Into	TUL:n kr-roomalaisen painin m-kilpailut	2	Onni Hakkarainen Ivar Vacklin	57 kg 79 kg	3. 1.
14.–15.11	Reposaaren Kunto	TUL:n kr-roomalaisen painin m-kilpailut	1	Viljo Laulainen	87 kg	2.
14.–15.11	Varkauden Tarmo	TUL:n kr-roomalaisen painin m-kilpailut	1	Pentti Hämäläinen	67 kg	2.
22.–23.11	Jämsän Tarmo	Kansalliset	3	Onni Hakkarainen Voitto Salmi Pentti Hytönen	62 kg vp 62 kg vp 67 kg	1. 3. 1.
22.–23.11	Pihlavan Työväen Urheilijat	Kansalliset	2	T. Moisio Olavi Lahtinen	52 kg 67 kg	2. ei sij.
29.–30.11	Keuruun Toverit	Kansalliset	2	Pentti Hämäläinen Vilho Laulainen	67 kg 67 kg	1.
29.–30.11	Vaasan Toverit	Kansalliset	1	Viljo Laulainen	87 kg	1.
5.-6.12	Suolahden Urho	Kansalliset	12	Onni Hakkarainen P. Kärkkäinen V. Salmi O. Lahtinen Väinö Hakkarainen V. Laulainen A. Salmi Pentti Hämäläinen Valio Hytönen Ivar Vacklin E. Liimatainen Viljo Laulainen	62 kg 62 kg 62 kg 67 kg 67 kg v 67 kg v 67 kg v 73 kg 79 kg 87 kg 87 kg yli 87 kg	1. 2. ei sij. ei sij. 1. 2. ei sij. 1. 1. 1. 1. 3. 1.

21.12	Konneveden Veto	Kansalliset	19	Tauno Moisio	52 kg	1.
				K. Ilomäki	52 kg	3.
				Aimo Koljander	57 kg	1.
				Aarne Vacklin	57 kg	3.
				Liukkonen	57 kg	ei sij.
				Onni Hakkarainen	62 kg	1.
				Pauli Kärkkäinen	62 kg	2.
				Venni? Vacklin	62 kg	ei sij.
				Ilpo Rantala	62 kg	ei sij.
				Vilho Laulainen	67 kg	2.
				Toivo Marjanen	67 kg	3.
				Mikko Ijäs	67 kg	ei sij.
				Jorma Liimatainen	67 kg	ei sij.
				Aaro Salmi	73 kg	3.
				Jimmy Kautto	73 kg	ei sij.
				Pentti Hämäläinen	79 kg	2.
				Olavi Lahtinen	79 kg	3.
				Viljo Laulainen	87 kg	1.
				Eino Liimatainen	87 kg	3.

Huiman ja Urhon seuraottelu suoritettiin 5.11.1952 ja se päättyi Huiman voittoon 16–15:

Sarja alle 57 kg

K. Kumpulainen Huima – L. Ruotsalainen Urho 2-1

K. Oksanen Huima – V. Salmi Urho 3-0

K. Kumpulainen Huima – V. Salmi Urho 3-0

L. Ruotsalainen Urho – K. Oksanen Huima 2-1

Sarja alle 62 kg

R. Makkonen Huima – P. Kärkkäinen Urho 3.20

K. Ollikainen Huima – P. Kärkkäinen Urho 3-0

O. Hakkarainen Urho – R. Makkonen Huima 3-0

O. Hakkarainen Urho – K. Ollikainen Huima 3-0

Sarja alle 67 kg

O. Suomi Huima – K. Mäkinen Urho 3-0

O. Suomi Huima – P. Hytönen Urho 6.00

P. Koskinen Huima – K. Mäkinen Urho 3-0

P. Hytönen Urho – P. Koskinen Huima 3-0

Sarja 73 kg

V. Hytönen Urho – E. Lindh Huima 2-1

V. Hytönen – P. Rahkonen Huima 7.30

P. Hämäläinen Urho – E. Lindh Huima 3-0

P. Hämäläinen Urho – P. Rahkonen Huima 3-0

Sarja alle 79 kg

O. Tikander Huima – J. Viik Urho 3-0

I. Vacklin Urho – O. Tikander Huima 2-1

I. Vacklin Urho – T. Närhi Huima 11.20

J. Viik Urho – T. Närhi Huima 11.20

Sarja yli 79 kg

A. Nyholm Huima – V. Laulainen Urho 2-1

A. Nyholm Huima – E. Liimatainen Urho 2.40

R. Rantanen Huima – E. Liimatainen Urho 6.20

V. Laulainen Urho – R. Rantanen Huima 3-0

Huima 16 pistettä
Urho 15 pistettä

URHON PAINIJOIDEN KILPAILUT 1953

5-6.1	Mäntän Valo	Kansalliset	1	Onni Hakkarainen	62 kg	2.
24.-25.1	Popinniemen Ponnistus	Kansalliset	1	Olavi Lahtinen	67 kg	ei sij.
25.1	Toivakan Haka	Kansalliset	3	Aimo Koljander Jimmy Kautto Viljo Laulainen	62 kg 67 kg 87 kg	2. 2. 1.
31.1-1.2	Haapamäen visa	Kansalliset	2	Väinö Hakkarainen Arvo Orenius	73 kg 73 kg	1. ei sij.
10.1	Suolahden Urho	Piirinmestaruuskilpailut	10	O. Ilomäki Onni Hakkarainen K. Saarinen A. Salmi V. Laulainen O. Lahtinen T. Marjanen A. Orenius E. Liimatainen Ivar Vacklin	52 kg 62 kg 62 kg 73 kg 73 kg 73 kg 73 kg 73 kg 73 kg 87 kg	3. 1. ei sij. ei sij. ei sij. ei sij. ei sij. ei sij. ei sij. ei sij.
10.1	Ähtärin Valpas	Piirinmestaruuskilpailut	4	L. Ruotsalainen P. Hämäläinen Valio Hytönen V. Laulainen	57 kg 67 kg 79 kg yli 87 kg	3. 1. 3. 1.
24.-25.2	Jämsänkosken Jyry	Kansalliset	2	Olavi Lahtinen Pentti Väisänen	67 kg 67 kg	ei sij. ei sij.
7-8.3	Lapuan Työväen Urheilijat	Kansainväliset	1	Viljo Laulainen	87 kg	2.
21.-22.3	Säynätsalon Riento	Kansalliset	3	Olavi Lahtinen Mikko Ijäs Valio Hytönen	67 kg 67 kg 79 kg	ei sij. ei sij. 1.
21.-22.3	Pankakosken Valpas	Kansalliset	2	Vilho Laulainen Jimmy Kautto	67 kg 73 kg	3. ei sij.
24.-25.3	Vaajakosken Kuuhu	Kansainväliset	2	Valio Hytönen Ivar Vacklin	79 kg 87 kg	1. 1.
28.-29.3	Vaasan Toverit	Kansalliset	1	Viljo Laulainen	87 kg	?
11.-12.4	Pihlavan Työväen Urheilijat	Kansalliset	2	Olavi Lahtinen Jimmy Kautto	67 kg 73 kg	3. ei sij.
11.-12.4	Saarijärven Ponsi	Kansalliset	3	Olavi Ilomäki Jorma Liimatainen Mikko Ijäs	52 kg 67 kg 73 kg	3. ei sij. 3.
11.-12.	Seinäjoen Sisu	Kansalliset	2	Veikko Savolainen Pentti Hämäläinen	57 kg 67 kg	ei sij. 2.
14.-15.2	Suolahden Urho	TUL:n mestaruuskilpailut, kreikkalais-roomalainen	10	Onni Hakkarainen Veikko Savolainen Ivar Vacklin Valio Hytönen Eino Liimatainen Olavi Lahtinen Valto Laulainen Jorma Liimatainen Pentti Väisänen Ensio Puttonen	57 kg 57 kg 79 kg 79 kg 79 kg 67 kg, jun. 67 kg, jun. 67 kg, jun. 67 kg, jun. 87 kg, jun.	2. ei sij. 1. 2. ei sij. ei sij. ei sij. ei sij. ei sij. 1.
14.-15.2	Pateniemen Vesa	TUL:n	1	Viljo Laulainen	87 kg	2.

		mestaruuskilpailut, kreikkalais- roomalainen				
14.-15.2	Kankaanpään Meno	TUL:n mestaruuskilpailut, kreikkalais- roomalainen	1	Väinö Hakkarainen	67 kg	1.
28.2-1.3	Äänekosken Huima Äänekosken Urheilijat	SM-kisat kreikkalais- roomalainen	3	Heimo Salmi Väinö Hakkarainen Viljo Laulainen	62 kg 73 kg 87 kg	ei sij. ei sij. ei sij.
28.2-1.3	Voikkaan Viesti Voikkaan Urheilumiehet	SM-kisat kreikkalais- roomalainen	5	Onni Hakkarainen Veikko Savolainen Pentti Hämäläinen Ivar Vacklin Valio Hytönen	57 kg 57 kg 67 kg 79 kg 79 kg	3. ei sij. ei sij. 1. 4.
21.-22.3	Kuortaneen Kunto	Ruotsi-Suomi maaottelu	1	Ivar Vacklin	79 kg	2 voit- toa
25.-26.4	Keiteleen Kunto	Kansalliset	8	Esa Hänninen K. Hänninen Veikko Savolainen Pentti Hytönen Jorma Liimatainen Olavi Lahtinen Mikko Ijäs Ivar Vacklin	57 kg 57 kg 62 kg 67 kg 67 kg 73 kg 73 kg yli 79 kg	2. 3. 1. 1. 2. 1. 3. 1.
6.-7.6	Jyväskylä	Piirijuhla- painit	7	Veikko Savolainen Onni Hakkarainen Väinö Hakkarainen Pentti Hämäläinen Valio Hytönen Ivar Vacklin Viljo Laulainen	57 kg 62 kg 67 kg 73 kg 79 kg 87 kg yli 87 kg	ei sij. 1. 1. 1. 1. 1. 1.
24.-25.7	Säynätsalon Riento	Kansalliset	1	Väinö Hakkarainen	67 kg	1
24.-25.7	Äänekosken Huima	Kansalliset	5	Veikko Savolainen Onni Hakkarainen Pentti Hämäläinen Valio Hytönen Ivar Vacklin	57 kg 62 kg 67 kg 79 kg 87 kg	2. 2. 2. 1. 1.
19.-20.9	Inhan Taimi	Kansalliset	1	Väinö Hakkarainen	67 kg	1.
3.-4.10	Pieksämäen Pyrintö	Kansalliset	1	Väinö Hakkarainen	67 kg	1.
10.-11.10	Helsingin Tarmo	Kansalliset	2	Valio Hytönen Veikko Savolainen	79 kg 62 kg	1. ei sij.
10.-11.10	Vaasan Toverit	Kansalliset	1	Viljo Laulainen	yli 87 kg	1
24.-25.10	Killinkosken Myrsky	Kansalliset	2	Vilho Laulainen Jorma Liimatainen	67 kg 73 kg	3. ei sij.
24.-25.10	Tikkakosken Into	Kansalliset	4	Väinö Hakkarainen Pentti Hytönen Valio Hytönen Ivar Vacklin	67 kg 73 kg 79 kg 87 kg	1. 2. 1. 1.
14.-15.11	Seinäjoki	TUL:n mest. kilp. vapaa	3	Eino Liimatainen Ivar Vacklin Viljo Laulainen	73 kg 87 kg 87 kg	ei sij 3. ei sij.
14.-15.11	Rauma	TUL:n mest. kilp. vapaa	3	Onni Hakkarainen Väinö Hakkarainen Valio Hytönen	57 kg 67 kg 79 kg	ei sij. 1. ei sij.
28.-29.11	Riihimäki	SM-kisat vapaa	2	Eino Liimatainen Ivar Vacklin Viljo Laulainen	73 kg 87 kg 87 kg	ei sij. 1. ei sij.
28.-29.11	Vaasa	SM-kisat	1	Väinö Hakkarainen	67 kg	1.

		vapaa				
23.-24.11	Helsinki	Maaottelu Turkki-Suomi	2	Väinö Hakkarainen Ivar Vacklin	67 kg 87 kg	1. 1.
5.-6.12	Jämsän Tarmo	Kansalliset	2	Voitto Salmi Pentti Hytönen	62 kg 67 kg	2. ei sij.
5.-6.12	Suolahden Urho	Kansalliset	9	Tauno Moisio Onni Hakkarainen Pauli Kärkkäinen Liimatainen Väinö Hakkarainen V. Laulainen Pentti Hämäläinen Valio Hytönen Viljo Laulainen	52 kg 57 kg 62 kg 67 kg 67 kg v 67 kg v 73 kg 79 kg 87 kg	2. 1. 3. 2. 1. 3. 2. 1. 1.
19.12	Saarijärven Ponsi	Pm-kilpailut vapaapaini	7	O. Ilomäki A. Koljander P. Kärkkäinen V. Hakkarainen P. Hämäläinen I. Vacklin V. Laulainen	52 kg 57 kg 62 kg 67 kg 73 kg 87 kg yli 87 kg	2. 2. 1. 1. 1. 1. 1.

Väinö ja Onni Hakkarainen – Äijälän matolta maailmalle

Väinö Hakkarainen syntyi 2.5.1932 Kymin Popinniessä. Popinniemen suurimmat työnantajat olivat Hallan saha ja Sunilan tehtaot sekä Karhulan lasitehdas. Väinön isä August Hakkarainen oli kotoisin Konneveden Särkisalosta ja sieltä hän oli lähtenyt työn perässä Kotkaan ja Popinniemeen. August oli mennyt töihin Hallan sahalle sekatyömieheksi. August löysi siellä vaimon, Ainan, joka oli työssä Karhulan lasitehtaalla. Aina oli kotoisin Mäntyharjulta. Perheeseen syntyi viisi lasta: Anneli, Onni, Liisa, Raija ja Väinö. Vanhin Anneli oli syntynyt 1925, nuorin Väinö 1932.

Elämä oli työläisperheen arkea, josta ei vaikeuksia puuttunut. August ryyppäsi aika ajoin ja saattoi pistää tilinsä viinaan ja kortinpeluuseen. Usein äiti Aina oli palkkapäivänä tehtaan portilla odottamassa Augustia, ja äkäinen Aina otti rahat parempaan talteen. Topakka Aina piti perheen leivässä. Velipoika Onni joka oli neljä vuotta vanhempi, ja hän meni Popinniemen Ponnistuksen toimintaan mukaan. Popinniessä oli vireä painin harrastusta. Parhaita painijoita oli Sulo Hostila, sittemmin 1942 Suomen mestari 61 kg:n sarjassa. Myöhemmin Hostila oli TUL:n koulutusohjaajana 1950–1955 ja oli painijoiden valmentajana Helsingin olympiakisoissa. Hostilan ura jatkui kansanedustajaksi ja TUK:n puheenjohtajaksi saakka. Onni osallistui muutamiin junioripaineihin Popinniemen vuosinaan. Väinö seurasi Onnin edesottamuksia ja kävi muutaman kerran kokeilemassa painin alkeita.

Talvisodan syttyessä Väinö oli 7-vuotias. Pieni poika totesi sodan alkaneen 30.11.1939 aamulla kolmen punatähtisen koneen lentäessä heidän talonsa yli. Ne pudottivat pomminsa Kotkan keskustaan. Itsenäisyyspäivän aamuna sireenit soivat aamulla varhain. Nopeasti Aina kokosi perheen: otettiin evästä mukaan, pistettiin tavaroita vesikelkkaan ja lähdettiin metsään. Vasta illalla palattiin takaisin kotiin. Kotkaa pommitettiin usein. Aina teki nopean päätöksen ja perhe vietti sotatalven Ainan kotipaikalla Mäntyharjulla.

Talvisodan jälkeen Hakkaraiset palasivat Popinniemeen. Väinö aloitti koulunkäynnin, mutta se oli katkonaista. Kotkaa pommitettiin paljon: siellä oli saksalaisten sotilaiden koulutuskeskus. Keväällä 1944 pommitukset yhä lisääntyivät. Kerran pommikone pudotti pommeja aivan Hakkaraisen talon viereen, ikkunat särkyivät. Silloin perhe päätti lähteä Keski-Suomeen, tällä kertaa tultiin Konneveden Särkisaloon, isä-Augustin kotitaloon.

Kaksi vuotta eleltiin Konnevedellä, sitten muutettiin Suolahteen. Suolahdessa käytiin kääntymässä, sitten August sai työtä Laukaan Äijälästä, hän meni muonamieheksi Isolahden taloon. Onni-veli jäi Suolahteen, hän asusteli Oksasen Villen kaverina. Vännin koulunkäynti jäi kesken, sillä 15-vuotiaana hän aloitti työt Isolahden talossa. Väinö oli hanakka työmies, nopeasti voimat ja kestävyys lisääntyivät.

Hakkaraiset muuttivat Suolahden seudulle, missä arvostettiin painia. Onni jatkoi välittömästi painia Urhon riveissä, ja mukaan tuli myös innokas Väinö. Ensimmäisen kerran Väinö astui matolle kilpamieheissä vuonna 1945 Suolahdessa 13-vuotiaana. Sarja oli 45 kiloa ja vastus oli kova. Aimo Koljander voitti sarjan, toiseksi tuli Väinö ja kolmas oli Hämmäläisen Pentti: kovia poikia kaikki kolme.

Äijälässä Vänni aloitti painiharjoittelun. Äijälään oli perustettu Suolahden Urhon alaosasto. Päivät kuluivat raskaassa maatyössä raittiissa ulkoilmassa ja se antoi hyvän peruskunnon. Varsinainen harjoittelu tapahtui aluksi naapurin heinäladossa, jossa heinien päällä oli hyvä harjoitella painiotteita. Äijälässä oli työväenyhdistys. Yhdistyksen toiminnan keskipiste oli työväentalo, jonne Urhon alaosasto hankki kunnan painimaton ja harjoitukset pääsivät kunnolla alkamaan. Talvella oli niin kylmä, että jouduttiin painimaan verryttelyasu päällä. Harjoitteluun kuuluivat myös juoksu ja vauhdikas kävely sekä hiihto.

Väinöstä tuli vahva, ketterä ja nopea painija. Se oli osittain luontaista lahjakkuutta. Vapaapaini tuntui lähes välittömästi paremmalta kuin klassinen paini. Onni oli alkuvuosina paras harjoitusvastustaja. Onni oli muutaman kilon Väinöä kevyempi, ketterä ja nopea vastustaja. Oli monta hyvää harjoitusvastustajaa: Pentti Hämmäläinen, Olli Lahtinen, Pauli Kärkkäinen antoivat kovan vastuksen. Varsinaisia painiharjoituksia oli kolmesti viikossa. Harjoituksissa tehtiin myös puntitreenejä.

Vuonna 1951 Väinö muutti Suolahteen. Hänet kutsuttiin Pajulahteen TUL:n leirille. Vapaan valmentaja oli Eino Leino. Hän oli ollut loistava vapaapainija. Leino oli vielä 60-vuotiaana loistavassa kunnossa ja kävelylenkeillä hän viuhoi usein kärjessä. TUL:n vapaapainin mestaruuskilpailut pidettiin vuonna 1951 Lapualla ja 62 kg:n sarjassa Väinö pokkasi pronssimitalin. Sen jälkeen oli matkat SM-paineihin, ja se oli hieno kokemus. Ottelut sujuivat hyvin. Loppuotteluun pääsivät TUL:n miehet Ilmari Ruikka ja Väinö Hakkarainen. Helsingin Jyryn kokenut Ruikka voitti loppuottelussa Väinön niukasti, mutta Vännin hopeamitali oli yllätys.

Vänni pääsi 1951 kahteen maaotteluun. Ensimmäinen maaottelu oli Ruotsia vastaan Tukholmassa, missä tuli upea voitto. Helsingissä oli vastassa Ranska. Vänniä vastaan asteli Roger Bielle, loistava ranskalainen vapaapainija ja heidän otteluaan pidettiin maaottelun parhaana. Näin hehkutti lehti: ”Ranskalainen Bielle oli alusta asti aktiivisempi ja yritteli kaatoja saaden alkupystyn lopussa sillan kautta ympäripyörähtäen kampaniksi suolahtelaisen alleen. Vuoropainissa ensin vääntämään päässyt yllättävän riuskasti veti ranskalaisen käsivarren selän takaa ylitse ja pakotti tämän pyörähtämään, jolloin selätys oli lähellä. Bielle kuitenkin teki vuorollaan kahdesti hyvän reisisidonnan ja käytti meikäläisen sillassa ollen johtavampi loppupystyn alussakin.” Ja lehti jatkoi: ”Kun Väinö-mestariimme ottelukumppani Roger Bielle oli joukkueen paras jalkapainija. Nyt Hakkaraisella on takanaan kaksi maaottelua, voitto Tukholmassa, häviö Helsingissä. Ja kun ikää ei ole vielä mitään, ei ole syytä säikähtää.”

Kaikenlaisia ennätyksiä rekisteröitiin. Näin uutisoitiin Alavuden paineista 1952:

”Kilpailujen nopein ja samalla paras mies oli Suolahden Urhon ’Vänni’ Hakkarainen, joka kolmessa ottelussa viipyi matolla yhteensä 36 sekuntia. Taitaapa olla ennätys alallaan. Inhan Taimen Tuomisto kääntyi lavoilleen 10 sekunnissa, Seinäjoen sisun Mäkisen ja Isonkyrön Voiton Vakkilan kestäessä 13 sekuntia.”

Vuoden 1952 vapaapainin SM-kisojen toinen osa oli annettu Urhon järjestettäväksi. Väinö Hakkarainen voitti yleisön suureksi riemuksi sarjansa 67 kg. Vuonna 1953 Vänni ei ollut enää yllättäjä. Vapaan SM-kilpailut pidettiin Vaasassa. Voitto tuli viidellä ottelulla. Ensimmäisessä ottelussa kukistui Lappajärven Veikkojen V. Alanen tuomariäänin 3-0. Toisessa ottelussa kukistui E. Kallio samoin äänin 3-0. Sitten tulivat loppuottelut. Näin TUL-lehti raportoi Vaasasta:

”Hakkarainen-Koivisto tv. 3-0.

Hakkarainen sai melkein heti alle ja kiusasi tätä siellä koko ajan, siitä huolimatta kaksi tuomaria näytti valkoista. Mattokin meni Hakkaraisen nimiin, samoin loppupysty. Koivisto sai varoituksenkin passiivisesta painistaan. Häviönsä takia Koivisto putosi.

Hakkarainen-Rauhala, tv 3-0

Tuima koitos. Rauhala lähti viemään liian huolimattomasti ja tarkka H. pääsi päälle. H. sai valita ja otti jatkon pystystä. Rauhala yritti lujasti, mutta Hakkarainen paini tarkasti ja sai vielä Rauhalan alleenkin. Loppu oli tuimaa yrittämistä. Hakkaraisen selvä työvoitto.

Hakkarainen-Penttilä, tv. 3-0

Mestaruudesta käytiin kiivas koitos. Viime vuoden mestari piti pintansa ja oli selvästi parempi.

Molemmat painijat osaavat todella vapaata. Yleisö eli mukana tässä ottelussa täysin äänin.

Miellyttävä Hakkarainen ansaitsi todella mestaruutensa.”

Palkintojärjestys sarjassa 67 kg oli seuraava:

67 kg 1.) ja Suomen mestari: Väinö Hakkarainen Suolahden Urho -2, 2.) E. Penttilä, Nurmon Jymy -4, 3.) V. Rauhala, Ylistaron Kilpa-Veljet, -6, 4.) V. Alanen, Lappajärven Veikot

TUL-lehdessä nimimerkki ”Painimaton liepeiltä” arvioi Hakkarasta seuraavasti:

”Ilomme on sitäkin suurempi, kun koitokset ovat päättyneet ja Suolahden Väinö Hakkarainen ankarassa seurassa puolusti mestarintitteliään nousemalla voittajankorokkeelle toistamiseen. Hän osoitti turhiksi ne puheet, että Veikko Alanen, Erkki Penttilä ja Veikko Rauhala olisivat vapaapainijoina häntä parempia. – Ei ollut muuten ihme, että Hakkarainen voitti. Miehellä on ihmeellinen taistelunhalu, hyvä nopeus ja vapaassa teknillistäkin osaamista paljon. Kun kaiken takana ovat hyvät kilpailuhermot, syntyy tulosta kovassakin porukassa.”

Laihduttaminen on osa painia. Joskus siitä voi olla vakavia seurauksia. Porissa pidettiin TUL:n mestaruuspainit helmikuun alussa 1955. Vänni laihdutti ennen kisoja useita kiloja päästäkseen 67 kg:n sarjaan. Hän hikoili saunassa, hengitti jäisen veden huurua oloa helpottaakseen ja meni lenkille. Kisat menivät hyvin, mutta viikkoa myöhemmin Vänni sairastui keuhkopussintulehdukseen ja joutui sairaalaan. Sairaus oli vakava; kotihoidossakin hän joutui olemaan puoli vuotta. Epäiltiin keuhkotuberkuloosia, mutta sitä se ei ollut. Vähitellen kunto parani ja Väinö nähtiin lenkillä. Kunto nousi terveellä miehellä kohisten. Pakollinen lepo saattoi tehdä hyvää, koska menestys vain parani.

TUL:n painimestaruuskilpailut olivat 1950-luvulla suuri tapaus järjestävälle paikkakunnalle. Vuoden 1955 TUL:n vapaapainimestaruuskilpailut järjestettiin Vaajakoskella. Paikkana oli Urheilutalo, paikalla oli täysi katsomo, 400 katsojaa. Painijoita oli niin paljon, että ”vielä sunnuntainakin täytyi painia kahdella matolla ja sen johdosta jäi yleisöltä useita erinomaisia oteluita näkemättä.” Painijoita oli noin 60. Hakkaraisen veljekset olivat hurjassa vedossa: sekä Onni että Väinö voittivat sarjansa. Onnin voitto oli yllätys. Keskisuomalainen uutisoi seuraavasti: ”Onni Hakkarainen yllätti täysin 57 kg:n sarjassa kun ensin seljätti Vaasan Toverien Matti Rantalan mattovuorollaan. Haapalaa vastaan Hakkarainen joutui viimeiseksi ja hallitsi tätä ottelua selvästi.” Vänni oli ”kilpailujen paras vapaapainija ja voitti ylivoimaisesti 73 kg:n sarjan. Ainoastaan Seinäjoen Sisun Nordberg pystyi painimaan hänelle täyden ajan ja senkin pakoilemalla.

Väinö Hakkarainen oli vuonna 1955 häikäisevässä kunnossa. Hän oli 23-vuotias, mutta jo kokenut painija. TUL-lehti runoili hänestä seuraavasti: ”KUULE KUINKA SOITTO RAIKUU, Väinön kanteleesta raikuu. Näinhän sitä aikoinaan laulettiin kansakoulussa. Mutta Väinö Hakkarainen ei ollut mikään luutunsoittaja näissäkään kilpailuissa, niin Väinö-niminen ristimänimeltään onkin. Paremminkin ’Vänni’ on hermovahva voimamies, sellaista parasta sorttia. Vieläkö tässä maassa olisi painimiestä, joka ei nyt tunnustaisi: on siinä mies kerrakseen Väinö Hakkaraisessa. – Onnittelut niin Vännille kuin Onnillekin kuin ja koko Hakkaraisen suvulle. Sellaisia miehiä kuin mainitut velloket ovat, tarvitaan nyt ja aina. Se on sitä parasta laatumerkkiä Suolahden Urhon painikämpästä, vaikka onkin pieni kuin koiran koppi. Miehiä se on kasvattanut. Olemme heistä ylpeitä.”

Seuraava vuosi 1956 oli olympiavuosi. Harjoittelu oli kovaa. Kreikkalais-roomalaisen painin TUL:n mestaruuskilpailut järjestettiin helmikuun viimeisessä viikonvaihteessa neljällä paikkakunnalla - Joensuussa, Äänekoskella, Iisalmessa ja Pihlavassa - painijoita oli ilmoittautunut 169. Väinö Hakkaraisen sarjaan oli ilmoittautunut peräti 23, TUL-lehdessä oli repäisevä otsikko ”23 miestä yrittää estää Hakkarasta uusimasta mestaruuttaan”. Urhon miehet tekivät vakuuttavaa jälkeä: Onni Hakkarainen ja Väinö Hakkarainen uusivat mestaruutensa, Ivar Wacklin ja Viljo Laulainen ottivat hopeamitalit. Wacklinin sarja oli huippukova ja Reposaaaren Kunnan Kelpo Gröndahl oli Ivarille tälläkin kertaa liian kova. Viljo Laulaisen sarjassa oli myös kova mies häntä vastaan: Kankaanpään Taisto Kangasniemi. Vapaapaini TUL:n mestaruuksista kilpailtiin Tampereella ja Suolahdessa Urhon isännyydessä. Suolahti sai järjestettäväkseen sarjat 57 kg, 67 kg, 79 kg ja yli 87 kg, ne olivat urholaisten parhaat sarjat. Ja hurja olikin tulos: Onni Hakkarainen voitti sarjan 57 kg, Väinö Hakkarainen sarjan 67 kg ja Ivar Wacklin sarjan yli 87 kg, samassa sarjassa Viljo Laulainen toi pronssimitalin.

Onni Hakkarainen päätti uransa vuoteen 1956. Onni voitti 1950 nuorten Suomen mestaruuden 57 kg:n sarjassa. TUL:n mestaruudet Onni saavutti vapaassa painimuodossa 1952 ja 1955. Onnin huippusaavutuksia on nuorten Suomen mestaruuden ja kahden TUL:n mestaruuden ohella Ranskan FSGT:n (työläisurheilujärjestö) 20-vuotisjuhlakilpailujen voitto 57 kg:n sarjassa..

SM-paineihin Urhon painijat eivät 1956 päässeet, koska Painiliitto oli katkaissut kilpailusuhteet. Oli olympiavuosi ja lopulta saatiin edes yhteiset karsinnat aikaiseksi. Vapaapainin olympiakatsastukset järjestettiin Vaasassa. Väinö Hakkarainen oli lujassa vedossa ja voitti helposti ottelunsa. Veikko Rauhala kukistui 3-0 ja Pentti Nyrhinen samoin numeroin, Pentti Hurten meni selälleen ajassa 5.02. Samoin Ivar oli riuskassa vedossa ja voitti sarjansa. Melbournen olympiakisoihin valittiin Väinö Hakkarainen, mutta Wacklin jätettiin kylmästi sivuun. Kisoihin lähti Suomesta kymmenen painijaa: Väinö Hakkarainen, Kyösti Lehtonen, Esko Rajamäki, Taisto Kangasniemi, Rauno Mäkinen, Esko Luomala, Veikko Lahti, Veikko Rantanen, Tauno Jaskari, Viljo Punkari ja Erkki Penttilä.

Painijat olivat 10 päivän valmennusleirillä viimeistelemässä kuntoaan. Valmentajana oli Yrjö Vähämäki ja Uusi Suomi uutisoi leiristä seuraavasti: ”Aamupäivisin Vähämäki vei joukkonsa ensin tuollaiselle peninkulman lenkille, jota seurasi rankka voimistelu. Iltapäivisin miehet painivat intervallityyliin. Erityisesti kiinnitettiin opetuksessa huomio teknilliseen taitamiseen. Iltapuhteella vielä keskusteltiin taktiikasta, jota tarvitaan runsaasti arvokilpailuissa. Painijat saapuvat loppuviikolla Helsinkiin järjestämään matkaan liittyvät käytännölliset asiat kuntoon ja ensi viikolla alkaa lähtö.”

Olympiamatka

Näin Väiski kertoi olympiamatkastaan: ”Matka oli suurenmoinen kokemus. Läksimme Helsingistä, yövyimme Tukholmassa, mistä matka jatkui Luulajan ja Alaskan kautta Havaijille, jossa vietimme puolitoista vuorokautta. Havaijilta lähdimme Melbourneen, jonne saavuttuamme

jouduimmekin täydellisen kisatunnelman pyörteisiin. Seuraavana päivänä aloitimme tiiviit painiharjoitukset kahdesti päivässä. Harjoituksiin oli aikaa, koska painikilpailut suoritettiin vasta kisojen viimeisinä päivinä. Majoitus ja ruoka olivat erinomaisesti järjestetyt. Erityisesti mieleen jäivät juhlalliset avajaiset ja kisavalan vannominen.

Painikilpailut olivat erittäin kovat ja kireät. Kohdallani kävi niin, että ranskalaisen Diellen kanssa suoritin tasaisen ottelun, jossa alkupysty oli tasainen ja myös vuoromatto. Loppupystyssä sain kuitenkin hänet ensi alle ja päästyäni ylös ajattelin saada hänet uudestaan alle kartuttaakseni pisteitäni. Lyönnin epäonnistuttua löysin itseni alta, pisteet olivat kuitenkin tasan loppuun saakka, muuta voitto meni 2-1 äänin nimekkäämmälle vastustajalleni. Ottelusta ei kuitenkaan protestoitu, koska se olisi ollut kilpailujen ensimmäinen protesti. Toisessa ottelussa kohtasin sitten Andebergin. alkupystyn voitin saadessani kerran hänet alleni. Tässä vaiheessa kävi vielä niin, että törmätessämme vastakkain ruotsalainen putosi maton ulkopuolelle ja pyörtyi sinne, jolloin ottelu oli keskeytyneenä viisi minuuttia. Vuoromatto oli tasainen, loppupystystä Anderberg sai minusta käsivarsiliikkeen, joka toi hänelle pisteen ja ottelu päättyi näin ollen 2-1. ja miinustilini tuli täyteen.”

Vänni kävi usein painimassa Itäblokin maissa erityisesti silloin, kun Painiliiton ja TUL:n välit olivat poikki, 1956–1963. Vuonna 1960 TUL:n painijoita kutsuttiin Ranskan Työväen Urheiluliiton UST:n kansainväliseen urheilujuhlaan Pariisiin 8.-15.7. Ranskaan lähtivät TUL:n painijat Hakkarainen, Matti Rantala, Eino Ikola ja Arvi Kyllönen. Jokainen heistä voitti sarjansa. Suomen Sosiaalidemokraatti lehti kirjoitti Hakkaraisen painista seuraavasti: ”Väinö Hakkarainen oli joutua sarjassaan tiukalle. Heittovalmiina miehenä hän heti kärkeen yritti vetäistä ottelukumppaninsa, Ranskan Warien, lonkkaheitolla mattoon, mutta ote liukastui ja Hakkarainen jäi alimmaksi. Räjähdysmäisesti hän ponnistautui sieltä pystyyn ja nykäisi heti uudelleen käsivarsiheitolla. Vain sekunnin kymmenykset erottivat enää Warien selkähäviöstä, sillä äskeistä seurannut altatavippaus lennätti miehen jalat kohti taivasta ja välittömästi sen jälkeen menivät hänen hartiansa mattoon. aikaa kului 1.50.”

Päivän Sanomien valitsi Hakkaraisen 1960 TUL:n parhaaksi urheilijaksi. Vuoden 1960 aikana hän ei hävinnyt ainuttakaan käymäänsä ottelua. Näin lehti: ”Hakkarainen kertoi saaneensa painikärpäsen pureman jo nuorena poikana asuessaan Popiniemellä. Yhdessä velipekan kanssa oteltiin painin aakkosia, mutta mistään kilpailupainista ei tällöin luonnollisesti ollut puhetta. Tuli siinä välissä pidettyä parin vuoden taukokin, mutta kun pääsin armeijan leivistä pois, tuli innostus uudelleen ja siitä se alkoi. Vuonna 1951 minut valittiin ensi kertaa Suomen edustajaksi Ruotsia vastaan. Vuosina 1952–1953 voitin Suomen mestaruuden, aukeni tie Suomen edustajaksi Melbournen olympiakisoihin. Siellä ei menestykseni muodostunut kovinkaan kehuttavaksi, muuta tämä ei kuitenkaan saanut paini-innostustani laskemaan. Päinvastoin. Painissa on jotain, joka vetää puoleensa, että siitä on vaikea päästä eroon, kun innostuksen on saanut. Ja etenkin juuri vapaapaini. Se on lähellä sydäntäni. ikävä vain, että nykyisin järjestetään niin harvoin vapaapainikilpailuja. Aikomukseni on pysyä vielä aktiivisesti kolmisen vuotta mukana, mutta sen jälkeen täytynee vanhan siirtyä jo nuorten sieltä.”

Väinö Hakkarainen pysyi kansallisella huipulla lähes 20 vuotta, 1951–1969 hän voitti 20 TUL:n mestaruutta, niistä 13 vapaapainissa. Liiton parhaaksi painijaksi hänet noteerattiin 1957 ja 1960. Vielä 1969 vapaapainin SM-kilpailuissa Hakkarainen otti pronssimitalin. Vuonna 1960 Hakkarainen ei hävinnyt ainuttakaan ottelua, vaikka kilpailuohjelma oli tiivis useine ulkomaanmatkoineen. Rooman olympiakisoihin ei valittu ainuttakaan työläisurheilijaa. Hakkaraisella ja Wacklinilla olisi ollut ilmeiset

mahdollisuudet päästä näihin kisoihin. Suomi ja Etelä-Afrikka olivat ainoat maat, joista ei saatu parasta joukkuetta kokoon.

Väinö Hakkarainen on pidetty yhtenä kaikkien aikojen parhaista suomalaisista vapaapainin taitajista. Hän oli ovela ja salamannopea heittäjä, ja hänen jalkatyöskentelyään pidettiin lähes täydellisenä.

Hakkarainen Väinö Viljam

s. 2.5.1932 Kymi (Kotka)
koulutus: kansakoulu
ammatti: erikoisammattimies
äiti: Aina s. 1905
isä: August s. 1900 rakennusmies
puoliso: Siiri s. 1933 osastovastaava
lapset: Marju s. -56 ja Kirsi s. -60

TUL:n painiseurat

Popinniemen Ponnistus 1941-1944
Suolahden Urho 1946-1997

Muut seurat ja lajit

Suolahden Urho maastajuoksu 1953-1960

Urheilun menestykset

Suomen mestaruuskilpailut v. 1952 vapaapaini 1. sija
Suomen mestaruuskilpailut v. 1953 vapaapaini 1. sija
Suomen mestaruuskilpailut v. 1951 vapaapaini 2. sija
Suomen mestaruuskilpailut v. 1969 vapaapaini 3. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1952 yleinen vapaapaini sarja 67 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1953 yleinen vapaapaini sarja 67 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1954 yleinen vapaapaini sarja 67 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1955 yleinen vapaapaini sarja 73 kg 1.sija ja kr.room.paini sarja 67 kg 1.sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1956 yleinen vapaapaini ja kr.room.paini sarja 67 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1957 yleinen vapaapaini ja kr.room.paini sarja 67 kg 2. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1958 yleinen vapaapaini ja kr.room.paini sarja 73 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1959 yleinen vapaapaini sarja 73 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1960 yleinen vapaapaini sarja 73 kg 1. sija ja kr.room.paini sarja 67 kg 1.sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1961 yleinen vapaapaini sarja 78 kg 1. sija ja kr.room.paini sarja 73 kg 2.sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1962 yleinen vapaapaini ja kr.room.paini sarja 78 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1963 yleinen vapaapaini ja kr.room.paini sarja 78 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1964 yleinen vapaapaini ja kr.room.paini sarja 78 kg 2. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1965 yleinen vapaapaini sarja 78 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1966 yleinen vapaapaini sarja 87 kg 3.sija ja kr.room.paini sarja 78 kg 1.sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1967 yleinen vapaapaini ja kr.room.paini sarja 87 kg 2. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1968 yleinen vapaapaini sarja 87 kg 2.sija ja kr.room.paini sarja 87 kg 3.sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1969 yleinen vapaapaini sarja 74 kg 1. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1970 yleinen vapaapaini sarja 74 kg 2. sija
V TUL:n liittojuhlakilpailut v. 1959 sarja 73 kg 1. sija
VI TUL:n liittojuhlakilpailut v. 1963 sarja 78 kg 1. sija
VII TUL:n liittojuhlakilpailut v. 1969 sarja 74 kg 3. sija
Olympiaedustus v. 1956 Melbournessa
Maaotteluita 4 kpl Turkki, Ranskaa, Ruotsia ja Norjaa vastaan .
Useita kymmeniä kertoja liittojoukkueessa kotimaassa ja ulkomailla, joista parhaana sijoituksena 2 sija sarjassa 78 kg v. 1962 Slovakian mestaruuskilpailuissa.
Piirinmestaruuksia hänellä on 27 kpl.
TUL:n paras painija v. 1957 ja 1960.
Sanomalehti Päivän Sanomat valitsi hänet TUL:n parhaaksi urheilijaksi v. 1960 ja palkitsi kultakellolla.

Urheilun luottamustoimet

Suolahden Urho johtokunta 1959-1964
Suolahden Urho painijaoston puheenjohtaja 1964-1967
Suolahden Urho painijaosto 1964-1980
Valmentajana 1960-1975 ja painituomarina 1965-1980.
TUL:n Keski-Suomen piirin painijaosto 1962-1964.

Muut harrastukset ja luottamustoimet

Keski-Suomen Läänin Urheilulautakunta 1972-1973.
TUL :n Keski-Suomen piirin painijaosto 1962-1964
Suolahden kaupungin Urheilulautakunta 1968-1980.
Suolahden kaupungin nuorisolautakunta 1958-1962.
Suolahden kaupungin väestösuojelulautakunta 1962-1966.
Suolahden kaupungin palokuntatoiminta VPK 20 vuotta.
Nykyisin Boccia ja lenkkeily.

Ansiomerkit

SVR:n mitali v. 1987
TUL:n kultainen seuratyön ansiomerkki v. 1978
Suomen Liikuntakulttuurin ja Urheilun ansiomitali kullatuin ristein.
Suomen Kaupunkiliiton kultainen ansiomerkki v. 1983.
Suomen Kaupunkiliiton hopeinen ansiomerkki v. 1982.

Hakkarainen Onni August

s. 27.8.1927 Kotka
koulutus: kansakoulu
ammatti: katkoja
äiti: Aina s. 1905
isä: August s. 1900 rakennusmies
puoliso: Seija s. 1934 lajittelija
lapset: Kari s. -54, Tuija s. -56, Riitta s. -59 ja Hannu s. -61

TUL:n painiseurat

Popinniemen Ponnistus 1941-1944

Suolahden Urho 1946-1997

Urheilun menestykset

Suomen mestaruuskilpailut v. 1950 juniorit sarja 57 kg 1.sija

Suomen mestaruuskilpailut v. 1953 yleinen kr.room.paini sarja 57 kg 3. sija

Suomen mestaruuskilpailut v. 1954 yleinen kr.room.paini sarja 57 kg 3. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1951 yleinen kr.room.paini sarja 57 kg 2. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1952 yleinen vapaapaini sarja 57 kg 1. sija sekä yleinen kr.room.paini sarja 57 kg 3. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1953 yleinen kr.room.paini sarja 57 kg 2. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1955 yleinen vapaapaini sarja 57 kg 1. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1956 yleinen vapaapaini sarja 57 kg 1. sija sekä yleinen kr.room.paini sarja 57 kg 1. sija

FSGT:n Ranskan TUL:n 20-vuotis juhlakilpailut v. 1954 sarja 57 kg 1. sija

Keski-Suomen piirin painicupin voitto

Urheilun luottamustoimet

Suolahden Urho painijaoston sihteeri 5 vuotta

Muut luottamustoimet

Suolahden nuorisolautakunnassa 4 vuotta

Väestön suojelulautakunnassa 8 vuotta

Vaalilautakunnassa 20 vuotta.

Myönnetyt ansiomerkit

TUL:n mestarimerkki nro 430

Itsenäisyyspäivän mitali SVR

Keskuskauppakamarin kultainen ansiomerkki 35 vuotta

Kaupunkiliiton ansiomitali 20 vuotta

Vuosi 1955 – Urholle kaikki kiertopalkinnot

1954 käytiin Suolahdessa seuraottelu ruotsalaista Lindköping Atletssällskapetia vastaan. Ei ollut ruotsalaisistakaan vastusta: Urhon murskavoitto 8-1.

Urhon joukkueessa painivat seuraavat:

52 kg Tauno Moisio

57 kg Onni Hakkarainen

62 kg Pauli Kärkkäinen

67 kg Väinö Hakkarainen

73 kg Pentti Hämäläinen

79 kg Valio Hytönen

87 kg Ivar Wacklin

yli 87 kg Ville Laulainen

Varkauden Tarmo pyysi seuraotteluvastusta Urhosta. Tulihan sitä: Urhon voitto pistein 14–3. Suolahteen saapui 1955 joukkue Saksan Liittotasavallasta, Münchenin kaupunkijoukkue. Voitto tuli Suolahteen suurkaupungin joukkueesta pistein 7-2. Muistoksi Saksan painijoille annettiin Urhon merkillä varustetut muistolautaset.

Vuonna 1955 Urhon paini kulki ”*kultakruunu päässä ja purppuraviitta hartioilla*”. TUL:n mestaruuskilpailuissa Porissa voiton veivät Väinö Hakkarainen, Valio Hytönen ja Ivar Wacklin. TUL:n mestaruuskilpailut jouduttiin 1950-luvulla jakamaan kolmeenkin osaan, koska painijoita olin niin paljon. Porissa painittiin kolmessa sarjassa: 67 kg, 79 kg ja 87 kg ja kussakin sarjassa voittaja oli Urhon painija. Mestaruuspaineissa oli yhteensä 145 painijaa. Nimimerkki ”Eero” kirjoitti lehdessä kilpailujen jälkeen komeasti seuraavalla tavalla:

”Kiitos Suolahden Urhon reippaat painipojat! TUL:n kreikkalais-roomalaiset painimestaruuskilpailut tältä vuodelta ovat ohitse. Keski-Suomen painijain kokonaispanos oli suurin, mitä milloinkaan on ollut. Varsinkin, kun kilpailut olivat neljällä paikkakunnalla piirimme rajojen ulkopuolella. Samalla Suolahden Urhon painijat sijoittuivat kärkeen kolmessa sarjassa vallaten siten puolustettavana olleet kiertopalkinnot kolmannen kerran haltuunsa ja samalla lopullisesti Urholle.

Ivar Wacklin, sinua haluan erikoisesti kiittää, sillä sinun varttuessasi nousi Urho suurtekijäksi liitossamme ja koko maassamme. Kun ensi kerran nyt voitetuista palkinnoista kilpailtiin, olit sinä, niin kuin jokainen teistä nyt mukana olleista, vielä poikanen, jolla ei ollut osaa eikä erää isoisten mittelöihin. Kun ensi kertaa valtasitte nämä palkinnot Urholle, puhuttiin onnettaren hymyilystä. Vuosi sen jälkeen sama toistui. Viime vuonna tuli hienoinen takaisku. Sen te kestitte. Nyt se korvautui puhtaana voittona. Ne pytyt, jotka voititte, ovat arvokkaat, sillä niistä on kilpailtu kauan ja tiukasti. Niiden reunoissa on monen tutun seuran nimi kaksikin kertaa, mutta vain Urholla on kolmas kerta. Piirimme seuroista ovat myös Huima ja Kuohu kaiverruttaneet niihin nimensä, joten oli oikein, että ne pytyt Keski-Suomeen, painin kehtoon tiensä löysivät.

Teille, Väinö, Valio ja Iivari, lausun vielä kiitoksen teoista, joita toivottiin, mutta jotka kuitenkin yllättivät. en halua myöskään unohtaa teitä muita Urhon painijoita. Erikoisesti Pentti hämäläisen taistelulle oikukkaan arvan ansiosta haluan nostaa hattua. Taistelumieltä ei myöskään puuttunut Laulaisen Villeltä hänen painiessaan isoisten parissa Porissa, jossa eräät pystyivät taktiikkapelillä muuttamaan sarjajärjestyksen edukseen.

Toivon Urhon painijoille ja sen painin johdolle jatkuvaa menestystä, Olkoon saatu menestys jalansijana suuriin valtauksiin. Kaikukoon reippaana sotahuutona TUL, hei, hei, hei.”

Urho otti vuonna 1955 kolme arvokasta TUL:n kiertopalkintoa omakseen. Oskari Rikkilän lahjoittama kiertopalkinto alkoi kiertää vuonna 1943, Urho sai kiinnitykset tähän palkintoon vuosina 1952, 1953 ja 1955. Palkintoon laskettiin pisteet mestaruuskilpailuissa sijoittuneille 4-2-1. Kiertopalkintoon olivat sitä ennen saaneet kiinnitykset seuraavat seurat:

1943 Helsingin Tarmo

1944 Helsingin Tarmo

1945 Vaajakosken Kuohu

1946 Lahden Kaleva

1947 Popinniemen Ponnistus

1948 Vaasan Toverit
1949 Kemin Into
1950 Popinniemen Ponnistus
1951 Oulun Tarmo
1952 Suolahden Urho
1953 Suolahden Urho
1954 Tainionkosken Tähti
1955 Suolahden Urho

SAK:n lahjoittamasta kiertopalkinnosta alkoi kilpailu vuonna 1945 ja pisteet laskettiin mestaruuskilpailuissa neljälle parhaalle 5-3-2-1. Voittojen kulku oli seuraava:

1945 Vaajakosken Kuohu
1946 Lahden Kaleva
1947 Popinniemen Ponnistus
1948 Vaasan Toverit
1949 Äänekosken Huima
1950 Popinniemen Ponnistus
1951 Oulun tarmo
1952 Suolahden Urho
1953 Suolahden Urho
1954 Tainionkosken Tähti
1955 Suolahden Urho

Viipurin Nopea lahjoitti kiertopalkinnon vuonna 1944. Palkinnosta kilpailtiin ensi kerran vuonna 1945. Tähän huomioitiin ainoastaan maaseutuseurat (ei kaupunkiseurat). Pisteitä annettiin yksi piste jokaisesta palkinnolle sijoittuneen selkävoitosta. Palkinnon kulku kymmenen vuoden aikana oli seuraava:

1946 Tainionkosken Tähti
1947 Popinniemen Ponnistus
1948 Vaajakosken Kuohu
1949 Äänekosken Huima
1950 Vaajakosken Kuohu
1951 Seinäjoen sisu
1952 Äänekosken Huima
1953 Suolahden Urho
1954 Suolahden Urho
1955 Suolahden Urho

Miksi Suolahdesta tuli paljon hyviä painijoita?

Urho oli 1950-luvulla TUL:n paras painiseura useana vuonna. Painiharrastus tuli Suolahteen 1910-luvulla. Hankittiin painimatto, joka sijoitettiin työväentalon näyttämölle. Paini löi lopullisesti

läpi itsensä 1920-luvun alussa. Painitupa rakennettiin 1926. Ensimmäiset TUL:n mestaruuskilpailut järjestettiin 1928; silloin Urho tunnettiin koko Suomessa.

Urhon jäsenistö oli pääasiassa raskasta ruumiillista työtä tekeviä. Paini sopi heille erinomaisesti. Työssä sai hyvän pohjakunnon ja sen perustalle oli helppo rakentaa painikunto hyvällä tekniikkaharjoituksella. Kun painijoita oli paljon, löytyi jokaiselle sopiva vastustaja. Ja hyviä opastajia löytyi omasta piiristä. Kalle Helander ja Emil Kumpunen loivat menestyksen pohjan ja he olivat esikuvia. Jatkosodan aikana aloitettiin poikapainit ja 1940-luvun lopulla näistä kehittyi useita huippuja.

Suolahden veroisia painipaikkoja olivat TUL:n puolella mm. Reposaaari, Vaasa, Popinniemi, Rauma, Äänekoski, Vaajakoski, Helsinki sekä Seinäjoki ja Rovaniemi. Kahta viimeistä lukuun ottamatta niissä oli vilkas satama. Työ satamassa - lastaus ja ahtaus - oli kuin painin peruskuntoharjoittelua. Suolahti lienee ollut 1900-luvun alussa Pohjoismaiden suurin sisävesisatama. Lastauksessa oli työtä keväästä syksyyn. Lastauksessa käsiteltiin parimetrisiä ropseja tai halkoja ja niitä siirreltiin käsin paikasta toiseen. Proomuista halot kuljetettiin raskailla rautapyöräisillä kärryillä lankkua pitkin juosten junavaunun viereen ja heitettiin junavaunuun. Kärryissä saattoi olla kaksi, jopa kolme mottia puuta. Lastaus vaati sitkeyttä, hyvää tasapainotaitoa ja ketteryyttä, samoja ominaisuuksia kuin painissa. Lastausporukassa syntyi kilpailua suurimmista kuormista tai nopeammasta proomun tyhjentämisestä. Keväällä kärryjen kuormat olivat pienempiä, syksyä kohden kuormat suurenivat ja työn teho nousi huomaamatta. Tällä tavoin tuli työn rasitus oli kuin progressiivisesti kohoava harjoitus. Työ sahalla oli samantyyppistä. Taapeleitten tekeminen ja purkaminen oli käsityötä ja vaati samoja ominaisuuksia kuin lastaus. Ja työt tapahtuivat ulkoilmassa sateessa tai auringon paahtaessa: se karaisi ruumista. Painiliiton puolella painin valta-alue on Etelä-Pohjanmaa. Lakeuksien miehet ovat olleet lähinnä raskasta maatyötä tekeviä.

Suolahdessa painiharrastus jatkui vahvana 1970-luvun loppupuolelle saakka, kunnes nopeasti hiipui 1980-luvun alussa. Raimo Jakonen sinnitteli huipulla vuoteen 1982 saakka. Sen jälkeen yleisessä sarjassa liiton kisojen mitaleita on tullut vai yksi, sen toi Santtu Hänninen 1990-luvun alussa. Miksi harrastus hiipui? Tähän on monta selitystä. Nuoriso siirtyi joukkuepeleihin, painin sijasta harrastettiin judoa ja karatea. Ehkä paini oli myös niin ankara laji, että siirryttiin helpompiin lajeihin. Paras selitys lienee elinkeinorakenteen muutos. Lastaus loppui, tehtaissa ja sahoilla konevoima syrjäytti lihasvoiman. Raskaasta työstä siirryttiin palveluammatteihin, joissa lihasvoiman sijasta koeteltiin aivojen voimaa. Toimistopöydän ääressä istuva lähtee mieluummin illalla ulos lenkille kuin tulee painisalille. On ironista, että parhaat painijat syntyivät silloin, kun harjoitusolosuhteet olivat tosi huonot: vain pieni painitupa. Kun olot paranivat, painiharrastus väheni. Samoin voi sanoa yleisurheilustakin. Tällä hetkellä Suomessa on loistavat radat ja välineet, mutta harrastajien määrä on laskussa.

Ville Laulainen oli vuosikymmenen ajan piirin parhaita painijoita ja saavutti 11 mestaruutta. 1953 hän oli TUL:n mestaruuskilpailuissa hopealla. Veikko Pietiläinen otti kahdeksan piirinmestaruutta. Urhon laajaa painikaartia 1940-luvulla ja 1950-luvun alussa edustivat menestyksekkäästi Ville Oksanen, Tapio Stålhammar, Niko Hakkarainen, Jalmari Viik, Esko Rutanen, Kauko Saarinen, Piipariset ja Kalevi Viljakainen.

Laulainen Viljo Olavi

s. 24.10.1927 Konnevesi, kotikunta Suolahti
ammatti: allasmies

Seurat

Suolahden Urho

Urheilun menestykset

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1952 yleinen kr.room.paini sarja 87 kg 2. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1953 yleinen kr.room.paini sarja 87 kg 2. sija
Piirin mestaruuksia hänellä on 11 kpl.

Urheilun luottamustoimet

Suolahden Urho painijaoston jäsen

Muut harrastukset ja luottamustoimet

Harrastuksina hänellä ovat kuntourheilu ja retkeily.

Piirin klassisen painin mestaruuskilpailuissa Haapamäellä tammikuussa 1955 oli osanottajia 65, ja kilpailuissa käytiin 100 ottelua. Urho vei 57 kg:n sarjaa lukuun ottamatta kaikki mestaruudet:

Voittajat:

52 kg	Esko Mäkinen
67 kg	Väinö Hakkarainen
73 kg	Pentti Hämäläinen
79 kg	Valio Hytönen
87 kg	Ivar Vacklin
yli 87 kg	Ville Laulainen

Vuosi 1955 oli Valio Hytösen paras. TUL:n mestaruuspainit kreikkalais-roomalaisessa painissa Valio otti mestaruuden kovassa 79 kg:n sarjassa. Viiden ottelun ja 46 minuutin painimisen jälkeen Hytönen oli TUL:n mestari.

Hytönen Valio Reino

s. 16.7.1931 Äänekoski, kotikunta Suolahti
ammatti: työnjohtaja

Seurat

Suolahden Urho

Urheilun menestykset

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1953 yleinen kr.room.paini sarja 79 kg 2. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1955 yleinen kr.room.paini sarja 79 kg 1. sija
V TUL:n liittojuhlakilpailut v. 1959 sarja 87 kg 5. sija

Pentti Hämäläiselle vuosi 1955 oli erinomainen. Pentti oli herkkä painija. Jos alussa paini lähti kulkemaan, Hämäläinen oli loistava. SM-paineissa Hämäläinen sai loistavan alun: alussa kolme selkävitoitoa. Neljännessä ottelussa tuli pistevoitto ja viides ja kuudes matsi päättyivät ennen täyttä aikaa. Loppuottelussa vastaan tuli Heinolan Iskun Veikko Rantanen. Loppuottelu päättyi Hämäläisen 2 – 1 pistevoittoon. Näin ottelun kulun näki TUL-lehti: ”Tuomarien toiminnassa on parantamisen varaa. Mattotuomarit eivät toimineet sääntöjen hengen mukaisesti. Näin tapahtui ottelussa Hämäläinen-Rantanen, missä mattotuomari lähti ottelua johtamaan Rantasen eduksi. Lisäksi ylituomari puuttui useasti ottelun kulkuun ja antoi määräyksiä mattotuomarille, vaikka ylituomarille ei kuulu otteluun puuttuminen millään tavalla. Rantanen teki protestin Hämäläistä vastaan, mitä ei kuitenkaan kilpailujen jury hyväksynyt.”

73 kg

1. Pentti Hämäläinen Urho -2
2. Veikko Rantanen Heinolan Isku
3. Eino Ikola Vaasan Toverit

Hämäläisen ottelut:

- Yli-Rahko 1.52
- Männikkö 12.38
- Luomala 6.57
- Suominen 3-0 15.00
- Aalto, luov 5.00
- Ikola 3.25
- Rantanen 2-1 15.00

Hämäläinen Pentti Johannes Antero s. 5.3.1929 Äänekoski, kuollut 1972

koulutus: autokoulunopettajaopisto

ammatti: autokoulun opettaja

äiti: Olga

isä: Urpo

puoliso: Aula s. 1937 vakuutussihteeri

lapset: Ari s.-56

TUL:n painiseurat

Suolahden Urho

Urheilun menestykset

Suomen mestaruuskilpailut v. 1955 yleinen kr.room.paini sarja 73 kg 1. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1954 yleinen kr.room.paini sarja 67 kg 3. sija

Muut harrastukset ja luottamustoimet

Harrastuksena hänellä on keilailu.

Jäsentenväliset kilpailut olivat maksullisia tilaisuuksia. Kansalliset kisat olivat koko kauppalaa koskettavia hetkiä. Lipunmyynti saatettiin aloittaa kahta viikkoa ennen kilpailua. Istumapaikat myytiin parissa päivässä. Työväentalolle saattoi ahtautua lähes tuhat ihmistä. Suomen huippupainijat pitivät Suolahtea miellyttävänä kilpailupaikkana.

Painien aikana joku soitti haitaria. Kerran astuivat maton kulmalle Inhan Taimen Hagman-niminen painija ja Urhon Jaakko Kettunen, Hagman kumarsi ja pyysi Lahtisen Iivaria, joka oli soittamassa, vetelemään hanuristaan sävelmän ”Tuli on irti”. Matsin alkaessa sävel alkoi soida. Hagman syöksyi suden lailla Kettusen kimppuun ja jämäytti tämän selälleen 19 sekunnin kuluttua. Kappale ”Tuli on irti” tuli suosituksi. Ja monet tekivät saman eleen kuin Hagman saapuessaan maton kulmalle, kumarsivat ja vitsailivat: ”Tuli irti”.

Bulgarialainen painijajoukkue saapui Suolahteen 1962. Omat painijamme venyivät hyvin: tasapeli. Joukkue oli muutamassa vuodessa melkoisesti uudistunut.

Urhon painijat ja heidän menestymisensä oli seuraava:

52 kg Soini Kauppinen- työhäviö Keresoville
57 kg Esko Mäkinen - selkävoitto Ahmedovista
63 kg Raimo Jakonen - työvoitto Shelevistä
70 kg Pentti Jakonen - työhäviö Vasileville
78 kg Väinö Hakkarainen - luovutus Stojanovilta
87 kg Heljo Hakulinen - selkähäviö Bimbaloville
97 kg Ivar Wacklin - työvoitto Dobrevista
yli 97 kg Ossi Utriainen - luovutus Maribinille

Haukiputaan Heitto kohosi varteenotettavaksi vastustajaksi 1960-luvun puolivälissä. 1966 järjestettiin seuraottelu. Urhon vahvistuksena olivat huimalaiset Heikki Hedman ja Otto Tikander. Voitto tuli seutukunnalle pistein 5,5–2,5. Vastavierailu hävittiin 5-2. Painiliitto alkoi 1967 järjestää cup-otteluita Suomen parhaan seuran löytämiseksi. Urho osallistui muutamana vuotena näihin, mutta menestys ei enää ollut odotettu. 1967 selvittiin toiselle kierrokselle, mutta RU-38 nitisti joukkueemme 3,5–4,5. Seuraavana vuonna jouduttiin heti Suomen huippuseuraa Kuortaneen Kuntoa vastaan. Tälle hävittiin pistein 3-5.

Ilomäki Olavi Johannes

s. 17.10.1937 Äänekoski
koulutus: kansakoulu
ammatti: peltiseppä ja liikkeenharjoittaja
äiti: Vieno s. 1916
isä: Taito s. 1914 peltiseppä ja liikkeenharjoittaja
puoliso: Kerttu s. 1939 liikeapulainen
lapset: Vesa s. -60, Hannus. -63 ja Heidi s. -75

TUL:n painiseurat
Suolahden Urho 1947

Muut seurat ja lajit
Suolahden Urho 1950-1955 jalkapallo

Urheilun menestykset
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1957 juniorit kr.room.paini sarja 67 kg 3. sija

Urheilun luottamustoimet
Suolahden Urho painijaoston jäsen 1963 - edelleen.
TUL Keski-Suomen piirin painijaoston jäsen 1972-1992

Muut harrastukset ja luottamustoimet
Suolahden kaupungin koululautakunta 1980-1987
Suolahden kaupungin liikuntalautakunnan jäsen 1988-1991
Suolahden kaupungin tekninen lautakunnan varapuheenjohtaja 1992-1996
Harrastuksena hänellä on kuntoilu.

Pentti Jakonen kohosi TUL:n painieliittiin 1961, jolloin hän oli pronssilla nuorten SM-kisoissa. Kaksi vuotta myöhemmin ”Ante” taisteli toiselle sijalle, nyt miesten sarjassa. 1967 hän oli jälleen hopealla SM-kisoissa. Samana vuonna MM-esikarsinnoissa Jakonen voitti sarjansa, mutta lopullisissa karsinnoissa tuli kolmas sija Eero Tapion ja Arto Savolaisen jälkeen. Suolahden ”vauhtikone” saavutti seitsemän TUL:n mestaruutta 1963–1971. Liittojoukkueessa hän paini 10 kertaa.

Raimo Jakosesta kehittyi mestaripainija. Hän voitti 1964 ja 1965 TUL:n juniorimestaruuden. Sen jälkeen hän kuului TUL:n parhaimmiston. 1966–1977 hän voitti TUL:n mestaruuden 8 kertaa. SM-kisoissa Rami menestyi parhaiten 1972, jolloin hän voitti pronssimitalin. Lisäksi pistesijalla hän on ollut 1964, 1970, 1971 ja 1974. Jakosen painijauran menestyksekkäin vuosi on ollut 1969, jolloin hän saavutti arvokkaan voiton kansainvälisissä Liittojuhlapaineissa. Katovicen kansainvälisissä painikilpailuissa Puolassa hän paini hienosti: voitto tuli Suolahteen. Jakonen oli kestävä ja nopea painija, joka usein ottelun loppuhetkillä käänsi ottelun edukseen. Suolahden painiyleisö muistaa hyvin Raimo ja Pentti Jakosen väliset ottelut, jotka olivat vauhdikkaita ja tapahtumarikkaita. Jätettyään painimatot kilpamielessä Raimo jatkoi valmentajana ja monissa muissakin tehtävissä Urhossa. Jakosen ura kunnallispolitiikassa ja seurakunnan ja ammattiyhdistysliikkeen luottamustehtävissä on pitkä ja ansiokas.

Jakonen Raimo Juhani

s. 2.8.1944 Äänekoski
koulutus: kansakoulu-kauppalinja, kenttämasterikoulutus
ammatti: kenttämestari
äiti: Aili kotiäiti

isä: Aarne työmie
puoliso: Armi s. 1947 kanslisti
lapset: Sari s. -65 ja Juha s. -Juha s. -81

TUL:n painiseura

Suolahden Urho

Muut seurat ja lajit

Suolahden Urho 1965-1980 yleisurheilu ja 1957-1962 jalkapallo

Urheilun menestykset

Kansainväliset painikilpailut Ruotsissa 2 kertaa, joista saavutuksina 2. Ja 3. sijat
Kansainväliset painikilpailut v. 1972 DDR:ssä 2. sija
Suomen mestaruuskilpailut v. 1964 kr.room.paini 4. sija
Suomen mestaruuskilpailut v. 1970 ja 1971 kr.room.paini 5. sija
Suomen mestaruuskilpailut v. 1972 kr.room.paini sarja 68 kg 3. sija ja vapaapainissa 4. sija
VII TUL:n liittouhla kilpailut v. 1969 sarja 68 kg 1. sija
TUL:n liittojoukkuekilpailut v. 1970 Baku, Aserbaitzan 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1963 juniorit kr.room.paini sarja 70 kg 3. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1964 juniorit kr.room.paini sarja 70 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1965 juniorit kr.room.paini sarja 78 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1966 yleinen vapaapaini sarja 79 kg 2. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1967 yleinen vapaapaini sarja 70 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1969 yleinen vapaapaini sarja 68 kg 1. sija ja kr.room.paini sarja 68 kg 2.sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1970 yleinen vapaapaini sarja 74 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1971 yleinen kr.room.paini sarja 68 kg 2. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1972 yleinen vapaapaini sarja 68 kg 1. sija ja kr.room.paini sarja 68 kg 1.sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1973 yleinen vapaapaini sarja 74 kg 2. sija ja kr.room.paini sarja 74 kg 1.sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1974 yleinen vapaapaini sarja 74 kg 2. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1975 yleinen vapaapaini sarja 74 kg 1. sija ja kr.room.paini sarja 74 kg 1.sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1976 yleinen vapaapaini sarja 74 kg 3. sija ja kr.roo.paini sarja 74 kg 2.sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1977 yleinen vapaapaini sarja 74 kg 2. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1978 yleinen vapaapaini sarja 74 kg 3. sija ja kr.oom.paini sarja 68 kg 3.sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1979 yleinen kr.room.paini sarja 74 kg 3. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1980 yleinen kr.room.paini sarja 74 kg 3. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1982 yleinen kr.room.paini sarja 74 kg 2. sija
Piirin mestaruuksia hänellä on lukuisia molemmista painimuodoista.
TUL:n liittojoukkueen edustus 10 kertaa mm. Tbilisi, Leningrad, Tallinna, Rostog, Ksasnotar, Alma-Ata, Minsk ja Moskova

Painijana hän on kovakuntoinen vauhtikone, joka pelkällä vauhdilla ajaa heikompi kuntoisen vastustajan "piippuun". Pystyssä hän viljelee lähes kaikkia heittoja, ja matossa vyörytys on tehokkain ase.
TUL:n mestarimerkin hän sai v. 1971.

Urheilun luottamustoimet

Suolahden Urho painijaoston jäsen 1967 - edelleen.
Suolahden Urho painijaoston sihteeri 1975
Suolahden Urho painijaoston puheenjohtaja 1976 - edelleen
Suolahden Urho johtokunnan jäsen 1977-1987.
TUL Keski-Suomen piirin piiritoimikunnan jäsen 1983-1987
TUL Keski-Suomen piirin painijaoston jäsen 1972-1973.
Suomen Liikuntapaikkojen hoitajien varapuheenjohtaja

Muut harrastukset ja luottamustoimet

Suolahden kaupunki

Urheilulautakunnan jäsen 1.1.1977 – 26.3.1979
Sosiaalivakuutustoimikunnan jäsen 1981 – 1984
Nuorisolautakunnan puheenjohtaja 1982 – 1984
Asuntolautakunnan jäsen 1985 – 1988
Kaupunginhallituksen jäsen 1985 – 1992
Kaupunginhallituksen 1. varapuheenjohtaja 1993 - 2000
Kaupunginvaltuuston jäsen 1985 – 2004
Maakuntapäiväedustaja 1989 – 1990
Maakuntavaltuuston jäsen 1993 - 1996
Äänekosken ammatillisen koulutuksen kuntayhtymän valtuuston jäsen 2001 - 2004

KTV:n valtuusto 1992-1996
SAK:n valtuusto 1997 - edelleen
Opetushallitus, Liikunta-alan tutkintotoimikunnan sihteeri 1994 - edelleen.
Harrastuksena hänellä on lentopallo.

Ansiomerkit

Suomen kaupunkiliiton hopeinen ansiomerkki v. 1987
Suomen valkoisen ruusun ritarikunnan mitali v. 1989
KTV ry kultainen kunniajäsenmerkki v. 1995.

Esko Mäkinen oli lahjakas painija, mutta hän lopetti nuorena. 1960 hän voitti TUL:n juniorimestaruuden 52 kg:n sarjassa. Kalevi Soikkeli väläytteli muutaman kerran kykyjään. 1963 hän täysin yllättäen paini TUL:n vapaapainimestariksi 57 kg:n sarjassa. Erkki Sell oli nuorten sarjassa Suomen parhaita painijoita. 1963 hän sijoittui hopealle SM-kisoissa ja oli maaottelutehtävissä. Heljo Hakulinen nousi painihuipulle samaan aikaan. Hän voitti 1965 Suomen juniorimestaruuden, 1963–1964 hän oli hopealla. Myös Teijo Hakulinen oli hyvä painija. Hän voitti 1971 TUL:n juniorimestaruuden molemmissa painimuodoissa.

Sell Erkki Ensio

s. 30.5.1942 Äänekoski
koulutus: kansakoulu
ammatti: rakennusmies ja sivutoiminen talonmies
äiti: Aune s. 1915 siivooja
isä: Otto s. 1908 hioja
puoliso: Ritva s. 1946 sairaala-apulainen
lapset: Jukka s. -64 ja Marko s. -72

TUL:n painiseurat

Suolahden Urho 1959-1966
Tampereen Painiseura 1966-1969

Urheilun menestykset

Kansainväliset Askö -liittouhlahkilpailut v. 1963 Itävalta sarja 78 kg 1. sija
Suomen mestaruuskilpailut v. 1963 juniorit sarja 78 kg 2. sija
Nuorten maaottelukilpailut v. 1963 Ruotsia vastaan
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1963 juniorit kr.room.paini sarja 78 kg 1. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1962 juniorit kr.room.paini sarja 78 kg 2. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1961 juniorit kr.room.paini sarja 79 kg 2. sija

Muut harrastukset ja luottamustoimet

Kuntourheilu ja kalastus.

Hakulinen Heljo Jalmary

s. 5.7.1944 Säynätsalo, kotikunta Suolahti
ammatti: mittamies

Seurat

Suolahden Urho

Urheilun menestykset

Suomen mestaruuskilpailut v. 1963 yleinen vapaapaini sarja 97 kg 2. sija
Suomen mestaruuskilpailut v. 1965 yleinen vapaapaini sarja 97 kg 2. sija
Suomen mestaruuskilpailut v. 1969 yleinen kr.room.paini sarja 100 kg 3. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1963 yleinen kr.room.paini sarja 87 kg 3. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1965 yleinen kr.room.paini sarja 97 kg 3. sija sekä yleinen vapaapaini sarja 97 kg 2. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1967 yleinen vapaapaini sarja 97 kg 3. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1968 yleinen kr.room.paini sarja 97 kg 3. sija sekä yleinen vapaapaini sarja yli 97 kg 2. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v.1969 yleinen kr.room.paini sarja 100 kg 3. sija sekä yleinen vapaapaini sarja 100 kg 2. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1970 yleinen kr.room.paini sarja 100 kg 3. sija sekä yleinen vapaapaini sarja 100 kg 3. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1971 yleinen vapaapaini sarja yli 100 kg 3. sija
Vuonna 1964 ja 1965 hän osallistui juniorimaaotteluun Ruotsia vastaan.

Urheilun luottamustoimet

Suolahden Urho painijaosto

Muut harrastukset ja luottamustoimet

Kuntoliikunta.

Soini Kauppinen painiura kesti 1950-luvun alkuvuosista vuoteen 1978. Hän saavutti TUL:n juniorimestaruuden 52 kg:n sarjassa 1958. Koko seuraavan vuosikymmenen Kauppinen paini tasaisesti voittaen piirinmestaruuksia ja kansallisia kilpailuja. 1970 Kauppinen alkoi uudessa 48 kg:n sarjassa päästä oikeuksiinsa ja voitti Suomen mestaruuden klassisessa painimuodossa. 1971 tuli mestaruus molemmissa painimuodoissa. Jälleen 1977 Soini paini hyvin ottaen SM-hopeaa. Hän on ollut viidessä maaottelussa. TUL:n mestaruuksia Kauppisella on viisi. Painiuran jälkeen Soini oli 11 vuotta Urhon puheenjohtajana. Seuran johtamisen ohella Soini valmensi jalkapallossa junioreita ja naisten joukkuetta. Hän on ymmärtänyt kansainvälisen toiminnan merkityksen erinomaisesti. Suomi-Neuvostoliitto -seurassa ja Venäjä-seurassa toimi on ollut aktiivisesti mukana. Erityisesti Suolahden ja Borovitshin

yhteistyöhön Soini on ollut aina valmis. Vuonna 1995 Suolahteen perustettiin Karjalan Humanitaarinen Tuki -niminen yhdistys. Yhdistyksen perustajat olivat lähinnä Suolahden traktoritehtaan henkilökuntaa, joka 1990-luvun alussa tekivät traktorikauppaa lähinnä Venäjän Karjalassa. Soini Kauppinen on Humanitaarisen toiminnassa tehnyt suuren työn mm. Sortavalan nuorisotyön ja vanhustyön kehittämisessä. Yhdistystä on johtanut koko sen toiminnan ajan Seppo Kotaniemi. Myös Urhon toinen pitkäaikainen puheenjohtaja Jarmo Väisänen on kiinteästi mukana Humanitaarisen toiminnassa varapuheenjohtajana.

Kauppinen, Soini Kullervo
s. 25.9.1938 Suolahdessa
koulutus: kansakoulu
ammatti: metallimies
äiti: Katri, s. 1907, k. 1968
isä: Tahvo, s. 1899, k. 1949
puoliso: Vuokko, s. 1946, keittiöapulainen
lapset: Tuulikki, s. 1970, Tuula, s. 1973

Seurat
Suolahden Urho 1946-

Tärkeimmät saavutukset

Pohjoismaiden mestaruuskilpailut
1971 kreikkalais-roomalainen paini, sarja 48 kg, 2. sija

SM-kilpailut
1960 TUL:n avoimet SM-kilpailut, kreikkalais-roomalainen paini, 52 kg, 1. sija
1970 vapaapaini, sarja 48 kg, 2. sija
1971 kreikkalais-roomalainen paini, 48 kg, 1. sija
1971 vapaapaini, 48 kg, 1. sija
1974 kreikkalais-roomalainen paini, 48 kg, 2. sija
1976 kreikkalais-roomalainen paini, 48 kg, 2. sija

TUL:mestaruuskilpailut
1958 juniorit, kreikkalais-roomalainen paini, 52 kg, 1. sija
1959 vapaapaini, sarja 52 kg, 2. sija
1963 vapaapaini, sarja 52 kg, 2. sija
1964 kreikkalais-roomalainen paini, 52 kg, 2. sija
1964 vapaapaini, 52 kg, 2. sija
1965 vapaapaini, 52 kg, 3. sija
1967 vapaapaini, 52 kg, 3. sija
1968 kreikkalais-roomalainen paini, 52 kg, 2. sija
1969 vapaapaini, 48 kg, 1. sija
1970 vapaapaini, 48 kg, 1. sija
1970 kreikkalais-roomalainen paini, 48 kg, 1. sija
1971 vapaapaini, 48 kg, 1. sija
1971 kreikkalais-roomalainen paini, 48 kg, 1. sija
1972 vapaapaini, 48 kg, 1. sija
1973 kreikkalais-roomalainen paini, 48 kg, 1. sija
1973 vapaapaini, 52 kg, 2. sija
1974 kreikkalais-roomalainen paini, 48 kg, 2. sija
1974 vapaapaini, 52 kg, 2. sija
1975 kreikkalais-roomalainen paini, 52 kg, 2. sija
1974 vapaapaini, 52 kg, 2. sija
1976 kreikkalais-roomalainen paini, 52 kg, 2. sija
1977 vapaapaini, 52 kg, 2. sija

Liittojuhlat

1959 V TUL:n liittojuhlapainit, 52 kg, 2. sija
1969 VII TUL:n liittojuhlapainit, 48 kg, 1. sija

Harrastukset ja luottamustoimet

Suolahden kauppala (1932-1975) ja Suolahden kaupunki (1976-2007)

Sosiaalilaitakunnan jäsen 1973-1976
Urheilulautakunnan jäsen 1973-1976
Raittiuslautakunnan jäsen 1977-1980
Asuntolautakunta, varapuheenjohtaja 1985-1988
Nuorisolautakunta, puheenjohtaja 1985-1988
Sivistyslautakunta, jäsen 1989-1992
Ympäristölautakunta, jäsen 1993-1996

Suolahden Urho

Puheenjohtaja, 1978-1989
TUL:n mestarimerkki nro 648
TUL:n kultainen ansiomerkki
TUL:n seuratyön ansiomerkki
TUL:n piirin ansiomerkki

Metalliliiton kultainen ansiomerkki

Risto Kautto oli 1970-luvun alun Suomen lupaavimpia painijoita. Nuorten Suomen mestaruuden hän voitti 1969 ja 1970 kreikkalais-roomalaisessa painissa 74 kg:n sarjassa. Vapaapainissa hän oli samoina vuosina pronssilla ja hopealla. PM-kisoissa Fredrikshavnissa 1969 Kautto taisteli itselleen hopeamitalin. TUL:ssa hän oli nuorten sarjassa suvereeni 1967–1969. Yleisessä sarjassa menestys oli alusta alkaen lupaava. Liiton mestaruuksia tuli useita. 1969–1972. SM-pronssia Kautto sai 1970 ja 1971. Kautto kuului 1972 olympiavalmennettaviin, mutta loukkaantumiset vaikeuttivat kuntoutumista eikä menestys ollut toivottu. Polvat olivat ”Riten” heikko kohta. Myös Riston veljet Kalevi ja Matti Kautto menestyivät. Kalevi oli mm. junioreiden TUL:n mestari 1967. Matti otti SM-pronssia 1973.

Kautto Risto Kalervo

s. 23.4.1949 Äänekoski, kotikunta Suolahti
ammatti: sähköasentaja

Seurat

Suolahden Urho
Haukiputaan Heitto

Urheilun menestykset

Pohjoismaiden mestaruuskilpailut v. 1969 juniorit Tanskassa 2. sija
Suomen mestaruuskilpailut v. 1968 juniorit kr.room.paini sarja 74 kg 3. sija
Suomen mestaruuskilpailut v. 1969 juniorit kr.room.paini sarja 74 kg 1. sija sekä juniorit vapaapaini sarja 74 kg 3. sija
Suomen mestaruuskilpailut v. 1970 juniorit kr.room.paini sarja 74 kg 1. sija, juniorit vapaapaini sarja 74 kg 2. sija sekä yleinen kr.room.paini sarja 74 kg 3. sija
Suomen mestaruuskilpailut v. 1971 yleinen kr.room.paini sarja 74 kg 3. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1966 juniorit kr.room.paini sarja 63 kg 3. sija

TUL:n mestaruuskilpailut v. 1967 juniorit kr.room.paini sarja 70 kg 1. sija, yleinen kr.room.paini sarja 70 kg 3. sija sekä yleinen vapaapaini sarja 70 kg 2. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1968 juniorit kr.room.paini sarja 78 kg 1. sija, yleinen kr.room.paini sarja 70 kg 2. sija sekä yleinen vapaapaini sarja 70 kg 3. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1969 juniorit kr.room.paini sarja 74 kg 1. sija, juniorit vapaapaini sarja 74 kg 1. sija sekä yleinen kr.room.paini sarja 74 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1970 yleinen kr.room.paini sarja 74 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1971 yleinen kr.room.paini sarja 74 kg 3. sija sekä yleinen vapaapaini sarja 74 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1972 yleinen kr.room.paini sarja 74 kg 2. sija sekä yleinen vapaapaini sarja 74 kg 1. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1974 yleinen kr.room.paini sarja 74 kg 2. sija
TUL:n mestaruuskilpailut v. 1976 yleinen kr.room.paini sarja 82 kg 1. sija
TUL:n liittojoukkueen mukana hän on kilpaillut v. 1968-1971 mm. Puolassa, Unkarissa, Virossa ja Neuvostoliitossa.
Hän on osallistunut juniorien maaotteluun Ruotsia vastaan v. 1969 ja 1970.

Urheilun luottamustoimet

Toimii kilpailujen ottelujärjestäjänä

Urho järjesti 1964-1974 vuosittain ns. Huvipuistopainit. Ne olivat kansainväliset. Kovimman sarjan voittaja palkittiin Huvipuistopytyllä. Tämän pytyn ovat saaneet kahdesti Pentti Jakonen, Raimo Jakonen ja Risto Kautto, kerran Lauri Ollikainen, Matti Horttanainen, Kari Ahapainen ja Pekka Hjelt.

1980-luvun paras urholainen painija oli Janne Kautto. Hän seurasi isä-Riston jälkiä. Vuosi 1987 oli menestyksekkäs: TUL:n juniorimestaruus vapaapainissa, SM-pronssia vapaapainissa 70 kg:n sarjassa. Kahtena seuraavana vuonna menestys edelleen jatkui: KLL:n mestaruuskilpailuissa tuli kahtena vuotena hopeaa. Marko Puukari menestyi hyvin. Esim. 1984 KLL:n kisoissa oli tuloksena kuudes sija, vuoden 1986 SM-kisoista tuomisina oli neljäs tila klassisessa painimuodossa 60 kg:n sarjassa.

Muita menestyksekkäitä junioreita olivat Tuukka Liimatainen, Tommi Eronen, Niko Koskinen, Jani Friman ja erityisesti Santtu Hänninen. Santtu oli 1989 hopealla junioreiden TUL:n mestaruuskilpailuissa. Seuraavana vuonna tuli jo mestaruus 54 kg:n sarjassa ja miestenkin puolella pronssi. Vuosi 1991 oli erinomainen: kolme TUL:n mestaruutta ja Suomen juniorimestaruus. Seuraavana vuonna SM-kisoista oli tuomisina hopeamitali, samoin KLL:n kisoista. Tommi Eronen oli myös huippuvireessä: SM-hopeaa. Anssi Savilampi toi 1990 TUL:n mestaruuskisoista ja SVUL:n suurkisojen paineista hopeamitalin.

Vuotuinen huippukohta olivat syksyisin järjestettävät kansainväliset painikilpailut. Niissä oli säännöllisesti ollut joukkue Haaparannasta. Vuoden 1989 kisoissa oli joukkue myös Suolahden venäläisestä ystävyyskaupungista Borovitshista. Siellä on käyty vastavierailulla suurella joukolla, esim. 1990 oli mukana 21-henkinen joukkue Taisto Puukarin ja Olavi Ilomäen johdolla. Näillä matkoilla on solmittu monia ystävyysuhteita.

Urhon paini huipputasolla hiipui 1980-luvulla. Viimeisin tähti oli Santtu Hänninen 1990-luvun vaihteessa. Painilla on kuitenkin edelleen tärkeä osa Urhon toiminnassa. Ohjattuja painiharjoituksia on pidetty edelleen talvisin viikoittain. Ismo Malinen on jaksanut uurastaa vuodesta toiseen harjoitusten vetäjänä. On panostettu lapsiin, on ollut erityinen nassikkapaini-ohjelmakin. Kilpailuja on pidetty edelleen säännöllisesti. Vanhoja mestareita on muistettu. Kalle Helanderia muisteltiin 1990-luvulla ja Ivar Wacklinin muistopainit järjestettiin 2003. Painin ohella virisi Urhossa voimanostoharrastus. Siinä on saavutettu menestystä. Ari Hyvärinen voitti 2002 TUL:n mestaruuden 100 kg:n sarjassa tuloksella 185 kg, SM-kisoissa samalla tuloksella Ari otti hopeamitalin.

URHOLAISET MITALISTIT TUL:N PAINIMESTARUUSKILPAILUISSA 1926–2007

Nro	Vuosi	Paikka	Painija	Sarja	Painimuoto	Sijoitus
1.	1927	Pori	Emil Kumpunen	58 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
2.	1929	Suolahti	Antti Vallin	53 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
3.	1929	Suolahti	Kalle Helander	75 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
4.	1930	Kotka	Johan Hänninen	82,5 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
5.	1933	Mänttä	Johan Hänninen	75 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
6.	1935	Jyväskylä	Kalle Helander	82,5 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
7.	1948	Iisalmi	Ivar Wacklin	87 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
8.	1949	Imatra	Ivar Wacklin	87 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
9.	1949	Lahti	Ivar Wacklin	87 kg	Vapaapaini	2.
10.	1950	Porvoon mlk	Ivar Wacklin	79 kg	Vapaapaini	2.
11.	1951	Helsinki	Onni Hakkarainen	57 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
12.	1951	Helsinki	Ivar Wacklin	79 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
13.	1951	Rauma	Onni Hakkarainen	57 kg	Vapaapaini	3.
14.	1951	Lapua	Väinö Hakkarainen	62 kg	Vapaapaini	3.
15.	1951	Lapua	Ivar Wacklin	87 kg	Vapaapaini	3.
16.	1952	Pietarsaari	Onni Hakkarainen	57 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
17.	1952	Varkaus	Pauli Hämäläinen	67 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
18.	1952	Pietarsaari	Ivar Wacklin	79 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
19.	1952	Pori	Veikko Laulainen	87 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
20.	1952	Hyvinkää	Onni Hakkarainen	57 kg	Vapaapaini	1.
21.	1952	Hyvinkää	Väinö Hakkarainen	67 kg	Vapaapaini	1.
22.	1952	Rauma	Ivar Wacklin	79 kg	Vapaapaini	1.
23.	1953	Suolahti	Ivar Wacklin	79 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
24.	1953	Suolahti	Valio Hytönen	79 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
25.	1953	Oulu	Ville Laulainen	87 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
26.	1953	Suolahti	Onni Hakkarainen	57 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
27.	1953	Rauma	Väinö Hakkarainen	67 kg	Vapaapaini	1.
28.	1953	Seinäjäoki	Ivar Wacklin	87 kg	Vapaapaini	3.
29.	1954	Imatra	Pentti Hämäläinen	67 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
30.	1954	Imatra	Ivar Wacklin	87 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
31.	1954	Ähtäri	Väinö Hakkarainen	67 kg	Vapaapaini	1.
32.	1955	Pori	Väinö Hakkarainen	67 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
33.	1955	Pori	Valio Hytönen	79 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
34.	1955	Pori	Ivar Wacklin	87 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
35.	1955	Vaajakoski	Onni Hakkarainen	57 kg	Vapaapaini	1.
36.	1955	Vaajakoski	Väinö Hakkarainen	73 kg	Vapaapaini	1.

37.	1955	Vaajakoski	Ivar Wacklin	87 kg	Vapaapaini	2.
38.	1956	Äänekoski	Onni Hakkarainen	57 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
39.	1956	Pihlava	Väinö Hakkarainen	67 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
40.	1956	Iisalmi	Ivar Wacklin	87 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
41.	1956	Pihlava	Viljo Laulainen	+87 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
42.	1956	Suolahti	Onni Hakkarainen	57 kg	Vapaapaini	1.
43.	1956	Suolahti	Väinö Hakkarainen	67 kg	Vapaapaini	1.
44.	1956	Suolahti	Ivar Wacklin	+87 kg	Vapaapaini	1.
45.	1956	Suolahti	Viljo Laulainen	+87 kg	Vapaapaini	3.
46.	1957	Varkaus	Väinö Hakkarainen	73 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
47.	1957	Hyvinkää	Väinö Hakkarainen	73 kg	Vapaapaini	2.
48.	1957	Hyvinkää	Ivar Wacklin	87 kg	Vapaapaini	2.
49.	1958	Haapamäki	Väinö Hakkarainen	73 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
50.	1958	Haapamäki	Ivar Wacklin	87 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
51.	1958	Rauma	Väinö Hakkarainen	73 kg	Vapaapaini	1.
52.	1959	Pori	Ivar Wacklin	87 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
53.	1959	Vaasa	Soini Kauppinen	52 kg	Vapaapaini	2.
54.	1959	Vaasa	Väinö Hakkarainen	73 kg	Vapaapaini	1.
55.	1959	Vaasa	Ivar Wacklin	87 kg	Vapaapaini	1.
56.	1960	Kotka	Ivar Wacklin	87 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
57.	1960	Säynätsalo	Väinö Hakkarainen	73 kg	Vapaapaini	1.
58.	1960	Säynätsalo	Ivar Wacklin	+87 kg	Vapaapaini	1.
59.	1961	Suolahti	Väinö Hakkarainen	73 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
60.	1961	Suolahti	Ivar Wacklin	87 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
61.	1961	Pietarsaari	Väinö Hakkarainen	78 kg	Vapaapaini	1.
62.	1961	Pietarsaari	Ivar Wacklin	97 kg	Vapaapaini	1.
63.	1962	Tampere	Väinö Hakkarainen	78 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
64.	1962	Tampere	Ivar Wacklin	97 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
65.	1962	Ähtäri	Väinö Hakkarainen	78 kg	Vapaapaini	1.
66.	1963	Vaajakoski	Väinö Hakkarainen	78 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
67.	1963	Joutseno	Heljo Hakulinen	87 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
68.	1963	Suolahti	Soini Kauppinen	52 kg	Vapaapaini	2.
69.	1963	Suolahti	Pentti Jakonen	70 kg	Vapaapaini	1.
70.	1963	Suolahti	Kalevi Snoro	57 kg	Vapaapaini	2.
71.	1963	Suolahti	Väinö Hakkarainen	78 kg	Vapaapaini	1.
72.	1963	Suolahti	Raimo Jakonen	78 kg	Vapaapaini	3.
73.	1963	Suolahti	Ivar Wacklin	97 kg	Vapaapaini	1.
74.	1964	Äänekoski	Soini Kauppinen	52 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
75.	1964	Kuusankoski	Pentti Jakonen	70 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
76.	1964	Äänekoski	Väinö Hakkarainen	78 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
77.	1964	Äänekoski	Ivar Wacklin	97 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
78.	1964	Äänekoski	Eino Liimatainen	97 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
79.	1964	Haapamäki	Soini Kauppinen	52 kg	Vapaapaini	2.
80.	1964	Haapamäki	Pentti Jakonen	70 kg	Vapaapaini	2.
81.	1964	Haapamäki	Väinö Hakkarainen	78 kg	Vapaapaini	2.
82.	1964	Haapamäki	Heljo Hakulinen	97 kg	Vapaapaini	1.
83.	1964	Haapamäki	Heikki Kivioja	97 kg	Vapaapaini	2.
84.	1964	Haapamäki	Ivar Wacklin	+97 kg	Vapaapaini	1.
85.	1965	Lapua	Ivar Wacklin	97 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
86.	1965	Lapua	Heljo Hakulinen	97 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
87.	1965	Kauhava	Soini Kauppinen	52 kg	Vapaapaini	3.
88.	1965	Kauhava	Väinö Hakkarainen	78 kg	Vapaapaini	1.
89.	1965	Kauhava	Heljo Hakulinen	97 kg	Vapaapaini	2.
90.	1966	Helsinki	Pentti Jakonen	70 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
91.	1966	Helsinki	Väinö Hakkarainen	70 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
92.	1966	Helsinki	Ivar Wacklin	97 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
93.	1966	Killinkoski	Pentti Jakonen	70 kg	Vapaapaini	1.
94.	1966	Killinkoski	Raimo Jakonen	70 kg	Vapaapaini	2.
95.	1966	Killinkoski	Väinö Hakkarainen	87 kg	Vapaapaini	3.
96.	1966	Killinkoski	Ivar Wacklin	+97 kg	Vapaapaini	1.

97.	1967	Oulu	Pentti Jakonen	70 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
98.	1967	Oulu	Risto Kautto	70 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
99.	1967	Oulu	Väinö Hakkarainen	87 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
100.	1967	Oulu	Ivar Wacklin	97 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
101.	1967	Äänekoski	Soini Kauppinen	52 kg	Vapaapaini	3.
102.	1967	Äänekoski	Raimo Jakonen	70 kg	Vapaapaini	1.
103.	1967	Äänekoski	Risto Kautto	70 kg	Vapaapaini	2.
104.	1967	Äänekoski	Kari Hämäläinen	87 kg	Vapaapaini	3.
105.	1967	Äänekoski	Väinö Hakkarainen	87 kg	Vapaapaini	2.
106.	1967	Äänekoski	Heljo Hakulinen	97 kg	Vapaapaini	3.
107.	1967	Äänekoski	Ivar Wacklin	+97 kg	Vapaapaini	1.
108.	1968	Voikkaa	Soini Kauppinen	52 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
109.	1968	Voikkaa	Pentti Jakonen	70 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
110.	1968	Voikkaa	Risto Kautto	70 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
111.	1968	Voikkaa	Raimo Jakonen	70 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
112.	1968	Voikkaa	Väinö Hakkarainen	87 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
113.	1968	Voikkaa	Heljo Hakulinen	97 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
114.	1968	Säynätsalo	Pentti Jakonen	70 kg	Vapaapaini	1.
115.	1968	Säynätsalo	Risto Kautto	70 kg	Vapaapaini	3.
116.	1968	Säynätsalo	Väinö Hakkarainen	87 kg	Vapaapaini	2.
117.	1968	Säynätsalo	Heljo Hakulinen	+97 kg	Vapaapaini	2.
118.	1969	Vaasa	Martti Pykäläinen	52 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
119.	1969	Vaasa	Raimo Jakonen	68 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
120.	1969	Vaasa	Risto Kautto	74 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
121.	1969	Vaasa	Pentti Jakonen	74 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
122.	1969	Vaasa	Heljo Hakulinen	100 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
123.	1969	Helsinki	Soini Kauppinen	48 kg	Vapaapaini	1.
124.	1969	Helsinki	Kalevi Kautto	57 kg	Vapaapaini	2.
125.	1969	Helsinki	Raimo Jakonen	68 kg	Vapaapaini	1.
126.	1969	Helsinki	Väinö Hakkarainen	74 kg	Vapaapaini	1.
127.	1969	Helsinki	Teijo Hakulinen	74 kg	Vapaapaini	2.
128.	1969	Helsinki	Heljo Hakulinen	100 kg	Vapaapaini	2.
129.	1970	Haukipudas	Soini Kauppinen	48 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
130.	1970	Haukipudas	Risto Kautto	74 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
131.	1970	Haukipudas	Teijo Hakulinen	82 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
132.	1970	Haukipudas	Heljo Hakulinen	100 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
133.	1970	Suolahti	Soini Kauppinen	48 kg	Vapaapaini	1.
134.	1970	Suolahti	Raimo Jakonen	74 kg	Vapaapaini	1.
136.	1970	Suolahti	Väinö Hakkarainen	74 kg	Vapaapaini	2.
137.	1970	Suolahti	Heljo Hakulinen	100 kg	Vapaapaini	3.
138.	1971	Äänekoski	Soini Kauppinen	48 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
139.	1971	Äänekoski	Raimo Jakonen	74 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
140.	1971	Äänekoski	Risto Kautto	74 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
141.	1971	Salo	Soini Kauppinen	48 kg	Vapaapaini	1.
142.	1971	Salo	Risto Kautto	74 kg	Vapaapaini	1.
143.	1971	Salo	Raimo Jakonen	74 kg	Vapaapaini	3.
144.	1971	Salo	Kari Hämäläinen	82 kg	Vapaapaini	3.
145.	1971	Salo	Heljo Hakulinen	+100 kg	Vapaapaini	3.
146.	1972	Helsinki	Raimo Jakonen	68 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
147.	1972	Helsinki	Risto Kautto	74 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
148.	1972	Tampere	Soini Kauppinen	48 kg	Vapaapaini	1.
149.	1972	Tampere	Matti Kautto	52 kg	Vapaapaini	3.
150.	1972	Tampere	Raimo Jakonen	68 kg	Vapaapaini	1.
151.	1972	Tampere	Risto Kautto	74 kg	Vapaapaini	1.
152.	1973	Muhos	Soini Kauppinen	48 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
153.	1973	Muhos	Raimo Jakonen	74 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
154.	1973	Helsinki	Juha Pussi	48 kg	Vapaapaini	2.
155.	1973	Helsinki	Soini Kauppinen	52 kg	Vapaapaini	2.
156.	1973	Helsinki	Raimo Jakonen	74 kg	Vapaapaini	2.
157.	1973	Helsinki	Teijo Hakulinen	82 kg	Vapaapaini	3.

158.	1974	Kemi	Soini Kauppinen	48 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
159.	1974	Kemi	Risto Kautto	74 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
160.	1974	Äänekoski	Soini Kauppinen	52 kg	Vapaapaini	2.
161.	1974	Äänekoski	Raimo Jakonen	74 kg	Vapaapaini	2.
162.	1974	Äänekoski	Risto Kautto	82 kg	Vapaapaini	2.
163.	1975	Janakkala	Soini Kauppinen	52 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
164.	1975	Janakkala	Raimo Jakonen	74 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
165.	1975	Helsinki	Soini Kauppinen	52 kg	Vapaapaini	2.
166.	1975	Helsinki	Raimo Jakonen	74 kg	Vapaapaini	1.
167.	1976	Outokumpu	Soini Kauppinen	52 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
168.	1976	Outokumpu	Raimo Jakonen	74 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
169.	1976	Outokumpu	Risto Kautto	82 kg	Kreikkalais-roomalainen	1.
170.	1976	Janakkala	Raimo Jakonen	74 kg	Vapaapaini	3.
171.	1977	Jyväskylä	Soini Kauppinen	52 kg	Vapaapaini	2.
172.	1977	Jyväskylä	Raimo Jakonen	74 kg	Vapaapaini	2.
173.	1978	Janakkala	Raimo Jakonen	68 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
174.	1978	Säynätsalo	Raimo Jakonen	74 kg	Vapaapaini	3.
175.	1979	Tampere	Raimo Jakonen	74 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
176.	1980	Kuusankoski	Raimo Jakonen	74 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.
177.	1982	Muhos	Raimo Jakonen	74 kg	Kreikkalais-roomalainen	2.
178.	1990	Vaajakoski	Santtu Hänninen	52 kg	Kreikkalais-roomalainen	3.